

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 04/08

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 15.априла 2009. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите хвала.

Констатује се да је присутан:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Пуномоћник оштећених Наташа Кандић,**
- **Оптужени Ђукић Жељко, Медић Драган, Боројевић Драган, Шолаја Миодраг,**
- **Браниоци: Звонко Радовановић, Мирослав Перковић, Саша Петровић и Ђуро Драгић.**

Да ли можемо данас да држимо претрес, да наставимо са доказним поступком, је л' тако?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Претходно ћемо сада да би одлучили о неким мерама да искључимо јавност.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да за овим веће доноси

РЕШЕЊЕ

ИСКЉУЧУЈЕ СЕ јавност ради одлучивања о примени посебних мера заштите сходно одредбама члана 117-122 ЗКП-а од 19.06.2006. године.

Молимо вас да искључите јавност, значи неких 10, 15 минута, можда ћемо иза тога наставити у јавном делу а можда наставити да радимо у нејавном делу.

ИЗОСТАВЉЕН ТРАНСКРИПТ У ДЕЛУ ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА КОЈИ СЕ ОДНОСИ НА ПЕРИОД ОД ИСКЉУЧЕЊА ЈАВНОСТИ ТОКОМ ОДЛУЧИВАЊА О ПРИМЕНИ ПОСЕБНИХ МЕРА ЗАШТИТЕ СХОДНО ОДРЕДБАМА ЧЛ. 117-122 ЗАКОНИКА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ КОЈИ ЈЕ ОБЈАВЉЕН У СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, ПОД БРОЈЕМ 46/06 ОД 02.06.2006. ГОДИНЕ, КОЈИ ЈЕ СТУПИО НА СНАГУ 10.06.2006. ГОДИНЕ, О ЧЕМУ ЈЕ САЧИЊЕН ПОСЕБАН ЗАПИСНИК.

У даљем току претрес је јаван.

Можете да обавестите јавности, публику, уколико је ту, уколико није отишла може да уђе.

За овим сведок САРАП ДРАГАН, даје податке:

Од оца, морам да вас питам да поновите?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Од оца Ђорђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: 14.11.1973. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пребивалиште?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Шид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Насеље Истог Ц1, 1/7.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Занимање?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Радник, самостална занатска радња, приватник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш однос овде са оптуженима: Ђукић Жељко, Медић Драган, Боројевић Драган и Шолаја Миодраг?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Од оптужених релативно познајем све из виђења, а са Ђукић Жељком сам искључиво добар још из '90. година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвани сте као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, лажно сведочење је кривично дело, можете да ускратите одговор на питања која би вас или вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Прочитаћете текст заклетве.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да прочитам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, наглас.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину, да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Претходно ћете да ми кажете пре него што пређемо на овај догађај у Подујеву, да ли се од тренутка од када су овде оптужени лишени слободе, а ви вероватно знате пошто сте пријатељ са Ђукић Жељком када је то било, разговарали са било ким од чланова њихових породица?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да ли сам са неким причао од како је Ђукић Жељко лишен слободе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Срео госпођу једном приликом у његовом кафићу, питао за Жељка како је он. Ја сам био у иностранству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се посећивали?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Никад се нисмо посећивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били ви у Подујеву?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Јесмо, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега водимо поступак?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' знате због чега судимо овим људима?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Углавном из медија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате шта се тада десило у Подујеву?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Везано за?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за убиство цивила, неке деце? Јесте ли били ви тамо?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Јесам био сам тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле све то знате?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Углавном из медија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо када сте се нашли у Подујеву ви нисте чули нити сте видели тада ништа?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Видео нисам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули нешто пре него што је било у медијима?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули пре него што је било у медијима везано за тај догађај? Ништа?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Чуо сам пуцњаву кажем вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али нисте овако чули шта се десило него сте тек у новинама видели?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У новинама смо чули да је било тамо пуцњаве, да је било жртава, цивила кроз медије и оно после смо сазнали да су били хапшени неки припадници јединице «Шкорпиони» и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајте молим вас онда нам испричајте како сте се ви нашли тамо на Косову, одакле ви у овој јединици, јесте ли били у «Шкорпионима» или у некој другој јединици, шта сте радили?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Никада пре нисам био у «Шкорпионима» до те 1999. године у, чини ми се, марту месецу, не могу сад тачно да се сетим датума и дана који је био, али те 1999. године смо у Шиду кроз неко моје приватно друштво чули да се иде организовано на Косово када је Република Србија нападнута од стране НАТО-а и прикључили смо се том аутобусу у који су скупљали добровољце и цивиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који ви?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који ви сте се прикључили?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па другари ти из Шида који смо седели тамо у Шиду и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' то неко од овде оптужених?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И како сте се прикључили, отишли, ушли у аутобус?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Био је Божић Синиша, Дмитровић Петар, брат мој Рисовић Предраг и још неки тамо који смо седели заједно то јутро и речено је да се иде на Косово да ли има ко од добровољаца, ја сам се исто као и сви они остали пријавио и ушао у тај аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једноставно сте ушли у аутобус?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Аутобус је био у Шиду у центру града паркиран и речено је да се скупља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то рекао да се скупљају?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Било је нас више, био је Дмитровић Петар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то сте рекли него питам ко вас је позвао да се прикључите?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја сам малопре навео четири, пет имена – Дмитровић Петар, Рисовић Предраг, Момић Милорад, било нас је више тамо, седели смо у локалу и речено је да се скупља јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је рекао да се скупља јединица? Ко је то рекао?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Мислите лично ко је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу се сетити знам да је само речено да се иде на Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која јединица се скупља?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нико није спомињао ни јединицу по имену, само је речено да се иде, добровољци да иду ко хоће на Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и ви сте ушли у аутобус?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ништа, отишли смо у тај аутобус и онда смо отишли с тим аутобусом до Новог Сада, тамо покупили исто један одређени број људи, цивила који се исто пријавио, вероватно не знам коју организацију исто вероватно добровољно за пријаву за Косово и онда смо отишли у Нови Сад и оданде кренули према Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко вам је био командант?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Командант те јединице мислим да је био Медић Слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га знате од раније?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Из виђења, лично не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Момић је л' био раније у шкорпионима?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Је л' био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Момић?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Вероватно јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вероватно јесте или вероватно није?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Момића знам из Шида, он је живео у нашем граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само питам да ли је био у јединици, ништа друго? И да ли вас је ту командант постројио, је ли вам рекао нешто?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Први пут смо изашли из аутобуса у Београд овде када смо добијали униформу и ту смо задужили неке униформе и речено је да се иде на Косово и ту смо добили униформе и онда смо кренули пут Косова до Пролом Бање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јесте ли видели ту неког од овде оптужених?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Јесам ли видео у том аутобусу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужене?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Могу ли да погледам према оптуженима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да гледате према њима, ја сам вам рекла ко је оптужен у овом предмету?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Жељко Ђукић, био сам са Жељком Ђукићем у том истом аутобусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то вас питам, јесте ли их видели?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да заједно смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели Медић Драгана?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Медић Драгана не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Боројевић Драгана?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Шолају јесте ли видели?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Шолају јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Божић с вама у аутобусу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Божић Синиша је ли био с вама у аутобусу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу се сетити али мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам брат био с вама у аутобусу Рисовић?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У другом аутобусу је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У другом?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дошли сте од Новог Сада до Београда, задужили униформе и?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Кренули смо пут Косова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте кренули пут Косова?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Са аутобусима, мислим организовано ишли су аутобуси и опрема та која је била задужена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, причајте о себи шта сте, ви сте се возили аутобусом?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, дошли смо до Пролом Бање и тамо смо зауставили се и наређено нам је да изађемо у Пролом Бањи и да се сместимо по собама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. С ким сте ви били у соби?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Са Ђукић Жељком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У соби сте били?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је изгледао Ђукић Жељко тад?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Дуго га нисам видео, али изгледао је онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад како је изгледао?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Тада како је изгледао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Био је крупан, како бих вам објаснио, био је велик, крупан, имао је неких 100 и нешто кила, 120, 130, 150 кила, не знам сад тачно, али био је крупан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао црну или плаву косу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Био је исто као и тих дана и месеци раније кад смо се дружили, био је смеђ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какав је био?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Смеђ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дугу или кратку косу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Средњу косу онако, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао онако репове неке на врату, није?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Није, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Средњу косу је имао?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Тако колико се сећам, средњу косу је имао, пре десет година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао бркове или браду?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Био је уредно подшишан онако како бих вам рекао, знам да није имао браду ни бркове, да је зарастао, онако нормално можда оно као после пар дана да се није бријао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и ви сте били у соби, јесте ли добили оружје?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Оружје нисмо добијали до пред последњу ноћ када је речено да се сутра иде на терен на Косово да се спремамо за терен ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то рекао?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Неко од команданата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко су били команданти?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Чини ми се Слободан Медић он је био тај који је представљао јединицу «Шкорпиони».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И који су још били команданти?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не сећам се, ја знам само да је Слободан Медић био командант, ја нисам имао никог претпостављеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А командири вода?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Колико се сећам то није било регулисано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командири одељења?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Колико ме сећање служи ја нисам имао ни командира одељења ни вода, једноставно тамо смо били, спавали смо пет, шест дана, не сећам се да ли је ико био командир вода и одељења. Ја нисам имао ту информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како вам је подељено оружје?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како вам је подељено оружје?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У ноћи прије поласка чишћено је оружје целу ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам како вам је подељено оружје вама?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Дошло је оружје у хотел, доле у том хотелу како се сад то зове при рецепцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло то оружје, ко је довезао, у ком превозном средству?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Вероватно транспортно кад су ишли аутобуси, вероватно су камиони дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате или не знате?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели камионе?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, у аутобусу сам седео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и то оружје ко је поделио?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Оружје је стигло у хотел и речено је да се искупимо сви доле у тој сали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је рекао да се скупите сви доле?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Војници су рекли само силазимо, кажу стигло је оружје и тако је кренула прича и стигло је оружје, треба чистити оружје целу ноћ и ујутру се иде на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је подељено оружје, како сте ви добили оружје? Да ли сте дали личну карту са својим подацима и уписали број пушке? Да ли вам је уписивао нешто?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, није нико ништа уписивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте добили муниције?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим, добио сам пушку то знам сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А муницију нисте добили?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Вероватно било је кутије метака добијали смо оно, али не могу сад тачно да кажем колико смо добили, шта смо добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ђукић Жељко колико је добио?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли ишао он с вама доле да узме оружје?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ишао он с вама да узме оружје?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Сви сто и нешто војника су били у тој рецепционој сали где смо добијали, отворени сандуци, значи узимао је, свако је добио аутоматску пушку и ту смо задужили оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли Манојловић Срђана?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Манојловић Срђана не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Није ми познато име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, каже Ђукић Жељко да је он возио камион у коме је било наоружање а да сте сувозач ту били ви да он не би заспао. Наиме, један човек возач био је задужен да превезе камион са наоружањем. Међутим, он се доста уплашио, почело је бомбардовање и пошто то није смео да вози Ђукић Жељко је узео да вози камион, тако он каже мерцедес 1213 или тако неки камиончић од 5 до 7 тона. Ви сте седели до њега на месту сувозача да бисте му правили друштво пошто је био уморан да не заспи. Тако каже нама Ђукић Жељко овде. Јесте ли били ви у камиону?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Када смо ишли према Косову, је л'?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви били у камиону, ја вас питам јесте ли ви били у ситуацији да седите на месту сувозача и пратите, односно правите друштво?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим тога, сећам се само неких детаља када смо ишли на Косово, знам да смо ишли аутобусима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се тад?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Када смо ишли аутобусима, сећам се када смо ишли доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви возили, јесте ли се ви возили на месту сувозача у камиону којим је управљао Ђукић Жељко и возили наоружање?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каже Ђукић Жељко из једног сандука делио за своју групу са потписом оружје? Ви кажете да је он био доле са вама код рецепције, да је узео оружје као и сви други?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја кажем да је било сто и нешто војника доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда шта је било даље? Кад сте очистили те пушке и то оружје шта сте урадили даље?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ујутру је речено да, сад ко је рекао и шта и како не знам, али речено је да се иде на Косово, сели смо у аутобусе и кренули смо на Косово доле у Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је речено где идете, у Подујево?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, мени није нико ништа рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А осталим војницима?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не бих знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били постројени?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли одржао неки говор неко?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Тада није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли држао све то време док сте били у Пролом Бањи неко говор?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неко од функционера полиције ту?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам рекао командант да ви припадате САЈ-у?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Мени ја колико се сећам нико ништа није говорио коме припадамо, шта припадамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви имали плату за то време док сте били?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нешто сам добио по повратку са Косова после неких можда 2 месеца добио сам нешто за тих 5 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После првог или другог терена?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја сам био само на првом терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас је исплатио?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Чини ми се да је мој брат узео за мене дневницу и донео ми новце Рисовић Предраг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да а ко је то платио? Је ли платила полиција или платио Боца или ко је платио то?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Речено је да је стигла плата, брат ми је донео плату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам јесте ли добили плату?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Донео ми новце на руке брат мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И кад сте стигли на Косово, је ли рекао можда Боца ту у Пролом Бањи, каже један сведок он је рекао ко је пошао да краде, да не знам шта ради да се врати одмах кући, а ви идете тамо да браните Србију, тако нешто у том смислу, је л' био тако неки говор?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Давно је било, ја не могу да се сетим тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад сте кренули у Подујево?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не бих вам знао рећи, знам да је било преподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јутро или пре подне?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У јутарњим сатима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу сад тачно да кажем али дан је већ био кад смо стигли тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се возили под полицијском пратњом?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико аутобуса је било?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Чини ми се два аутобуса, мислим да су два аутобуса била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставићемо вам сад ту један папир на коме се налазе подаци за сведока кога ми овде у поступку зовемо П-1. Уколико будете дошли у ситуацију да кажете његово име ви ћете онда користити П-1 нећете рећи његово име. Сећате ли се можда те особе?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде онда крените од тога како сте дошли на Косово и шта је било то у Подујеву, где сте стали?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Дошли смо у Подујево и паркирали се у Подујеву, стали смо, не знам како вам сад могу рећи, али кад сам тамо први пут био и задњи дошли смо у место Подујево и паркирали се. Мислите на место где смо стали, је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Сарап, мислим на догађај у коме су настрадали цивили због чега ми сада судимо овде и водимо овај поступак, комплетно све чега се сећате, од тренутка када сте зауставили у Подујеву до тренутка до кад сте стигли у Пролом Бању натраг, значи све чега се сећате лепо, полако, по реду са што више детаља?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Дошли смо у јутарњим преподневним часовима у Подујево, паркирали се. Аутобусу су се угасили и једна одређена група војника која нас је претпостављам, ја мислим тада био је Слободан Медић, изашао је из прије возила, не из аутобуса, из неког возила, то возило је прво стигло у Подујево, изашло је, напустило возило и отишло негде. Војска је седела у аутобусу можда неких 10-ак, 15 минута, можда и мање, не могу сад да се сетим и углавном војска је почела да напушта аутобусе и ту смо се окупљали сви на улици око аутобуса ту, да ли је то центар града или шта је било не знам, углавном сви смо се ту окупљали како смо излазили из аутобуса. Одједном војска је почела да, иде прича не знам ни ко ни шта како да се наместимо у кућама као по два, три члана да уђемо као војници, да уђемо, нађемо смештај у кућама у месту Подујево. Жељко Ђукић и ја и још једна група војника је кренула у једну улицу где је ушла у двориште једне куће где је у ствари била та кућа закључана и ја сам ушао у ту кућу, отворио прозор горе преко амфор као неки, провукао сам се горе и отворио сам ту собу, отишао горе у ту кућу и видео да та кућа је празна. Док сам био у тој кући Жељко ме је викао да изађем и ја сам изашао из те куће и видео сам у том дворишту где има више кућа у тој улици, кад смо ушли у двориште ту је било више кућа, видео сам да има група цивила по неким кућама где изводе цивиле, људе који су живели у тим кућама вероватно. И Жељко Ђукић је мени рекао да идемо напоље и да изађемо из тих дворишта зато што не можемо да боравимо унутра зато што у кућама има насељених људи, људи који живе. Ми смо изашли наравно на центар, то је те раскрснице, изашли смо напоље и тамо смо стајали на том центру и чекали, чекали следеће команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И слушамо вас?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Везано за шта, шта је била следећа команда или шта? Ми смо изашли на центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моје питање је шта ви знате о томе како су убијени ови људи?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја немам никаква сазнања о томе да су убијени тамо цивили, сем што сам рекао из медија нешто сам сазнао да су тамо убијени цивили, жене и некаква деца, то знам из медија и знам да је по изласку из тих кућа свих војника дошао један војник припадник неке јединице наше, неке специјалне

јединице да нас је постројио све и да нас је отерао у аутобусе и ми смо кренули назад пут Подујева са аутобусима тим истим којима су дошли назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Сарап, да ли вас зову Сарма?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, зову ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда уопште нема дилеме да сте ви особа о којој су многи људи овде причали, а почев од 2003. године или 2004., не знам кад се судило Цвјетан Саша, ово је ексклузивно да се ви појављујете пред судом. Значи, нема дилеме да сте то ви. Хоћете молим вас да ми кажете шта је то значило када су вам наредили да кренете из аутобуса да идете у куће да се сместите, да уђете као војници, шта то значи да уђете као војници у куће, малопре сте то рекли?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да уђемо у куће да се сместимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли малопре да уђемо у куће да се сместимо као војници, шта то значи?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да се сместимо да имамо где да боравимо, да ћемо остати у том месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли биле обележене куће у које смете да уђете?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нису биле обележене куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сте знали ви где да уђете?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Речено нам је да уђемо, да се наместимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У било коју кућу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да нађемо смештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да радите с људима?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да радите с људима?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нико није спомињао ни цивиле ни људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели ви људе по граду, цивиле?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неку наредбу шта да се ради с цивилима?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нико никакву наредбу није имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали да је град слободан?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Претпостављали смо зато што смо дошли тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога слободан?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали да је испражњен?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Претпоставили смо да је град празан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављали сте да је град празан од војника или од цивила?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Вероватно од цивила. Ја сам имао утисак кад сам дошао нигде никог није било сем војске и полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких радњи ту где сте се сместили или успут где сте ишли?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Било је локала, било је месара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли биле целе или поломљене, цели излози или поломљени?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Излози су били излупани углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли неко узимао нешто из тихх радњи?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли стављао неко неке ствари у камион?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ове аутобусе, у пртљажник?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нам возач аутобуса да је он отворио пртљажник и да су унутра стављали ствари, белу технику, техничку робу и остало, кажу нам сведоци?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја нисам видео да је неко, могуће да неко је стављао, нисам видео ко је шта уносио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се пуцало ту уопште у Подујеву кад кажете да је рат?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Пуцало се по Подујеву из више страна чули су се по пар хитаца у току нашег боравка тамо неких можда сат времена док смо били чуло се хитаца по Подујеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онако спорадично? Јесте ли видели неке људе како напуштају град?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нисам видео никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете да сте пошли из аутобуса Жељко Ђукић и ја и група војника? Која је та група војника?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Било је ту нас четири, пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Група војника из ваше јединице или из неке друге?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, из јединице која је дошла с нама на Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту био још?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја колико се сећам било је тамо људи Дмитровић Петар, био је Сениша Божић, био је Рисовић Предраг, био је углавном по надимцима знам људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само реците.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Био је Никица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ сте рекли Никола Ковачевић Никица Фашиста, даље?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да био је Никица ту, ту у окружењу ми смо заједно изашли ту, углавном кад смо изашли из аутобуса ту смо се сви кретали и углавном ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је био у групи Жељко Ђукић и ја и група војника, ко је ту са вама кренуо у ту кућу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја и Жељко Ђукић смо кренули искључиво сами у ту кућу где сам ја био ушао, и не могу сад, мислим Божић Сениша, нисам сигуран, али мислим Божић Сениша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Стопарић?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Зорана, Зорана се не сећам из те приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Цвјетан Саша?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Њега ни не знам, знам из медија, значи човека нисам ни знао ни прије, ни оно на Косову никаквих додирних тачака нисмо, знам га из медија највише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сад нам опишите шта је то амфор?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Амфор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните нам шта је то, овако простим речима.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Амфор је улазак у двориште, који је ограђен са комплетном, до улице значи, комплетно затворен са капијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како комплетно затворен?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нема, не може да се прескочи капија, него је везана капија са кровом, са бедемом куће, значи комплет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то значи да има неку таваницу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Претпостављам да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја вас питам шта је то амфор. Ви треба сад нама да објасните шта је амфор?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Амфор је улазак у двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улазак у двориште?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам да ли горе има таваницу тај амфор, шта има с леве, шта има с десне стране, има капију која не може да се прескочи, зашто?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Затворена је, капија је затворена, вероватно амфор, затворена капија, то је амфор, значи затворена комплетно затворена капија до улице не може да се уђе, да се прескочи капија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сте онда ушли?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Капија је била отворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, отворили сте капију?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, отворена је била капија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел може та капија да се прескочи?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Та капија не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Вероватно зато што је зазидана до горе, до крова куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја вас то питам, јел има горе таваницу, кажу нам овде да је амфор нешто што има таваницу, па разјашњавамо тај израз, да има са обе стране зидови и горе таваницу.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је широк тај амфор?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим. Тај лични тај амфор где смо ми ушли јел?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим, немам представу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел прође једна особа или више?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим, знам да је био улазак у двориште, нормалан улазак, колка је ћуприја вероватно толко је био широк, не могу да се сетим колико је био тај амфор широк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и где вам је та кућа коју сте видели ви и Ђукић?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Кућа, у којој смо ми ушли, био је амфор, кад смо ушли у тај амфор у том дворишту је било више кућа. Како да вам објасним, значи то је једна као велика башта, у том дворишту, где има пуно кућа, као улазак у неко насеље. Улица, до улице амфор и кад уђеш у то двориште ту има пуно кућа, колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад смо у дворишту. Какве су куће и колико их је?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Куће, нормално куће са поткровљем, без поткровља, нормално куће за становање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, колико тих кућа?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам, не могу да се сетим, дугачка је улица била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На спрат или не?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Било је куће на спрат, било је кућа приземних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гледано од улаза из тог амфора, где је кућа у којој сте ви ушли?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Гледано на улазу из тог амфора, ја мислим да смо ми скренули лево, и друга кућа ту негде, кад сам ушо у амфор лево, друга кућа са леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел она има спрат, или не?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Она је исто затворена дуж до зида који је узидан, затворена до горе, са стаклом горе на капијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има она неки зид који је повезује са неким другим кућама или ограду неку или не?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Та кућа била прије, везано на ту кућу биле су још кућа у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел она на спрат или не?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: На спрат кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и како изгледа улаз у ту кућу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нормално, ко свака кућа, не могу сад да се тачно сетим, давно је било, али кућа ко кућа, нормална кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има нека посебна врата?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како сте ви ушли у ту кућу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Попео сам се горе на капију, отворио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се попели на капију?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Тако што сам стао на браву и горе сам дохватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од врата?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Врата, брава, да. То је како бих рекао, као неки светларник, нешто тако, колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што нисте ушли нормално?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Зато што је кућа била закључана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И попели сте се и ушли сте где?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У ту кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко чега, преко прозора?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Рекао сам, преко капије, преко те браве, стао сам на браву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јесте ли дошли на неку терасу или на прозор?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: На прозор тај, изнад те капије је био прозор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тераса нека?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се ви то сами сетили, или вам је неко рекао?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, речено нам је да уђемо у куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ко вам је рекао да се попнете?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нико ми није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви то сами одлучили?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нико ми није рекао да се попнем, попео сам се горе, додао сам моју пушку, дао сам Жељку Ђукићу своју пушку, попео се горе и отворио ту капију, отишао у кућу, кућа је била празна, када сам изашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови други јесу ли се попели за вама?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Када сам изашао из те куће, реко сам да нема никог, Жељко је рекао да напустимо то двориште, зато што је видео да у тим двориштима, у тих више кућа има цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је улазио у друге куће?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, него су из других кућа излазили цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесу ли они били у том дворишту?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ви изашли из куће?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: На тој великој пољани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Има више кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јесу ли били ту цивили када сте ви изашли?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Јесу, када сам ја изашо из куће, јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели те људе?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Јесам, видео сам људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико је било људи?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли била деца нека ту?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Јесте, било је нешто деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они стајали у групи, јесу ли онако се шетали?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Изашли су из својих кућа и стајали су поред својих кућа, у том целом дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли носили ствари?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли носили неке ствари?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим, нису, колико ме сећање служи нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је по вашој процени ту било људи?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим, била је група цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел их неко окружио од припадника ваше јединице, или неке друге јединице?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Напустио сам, убрзо сама напустио двориште. Чим сам изашао из куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја питам за цивиле, сада смо код цивила. Да ли је неко од припадника ваше јединице стајао ту поред цивила?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја сам напустио двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је осим вас када је био ту, осим вас и Ђукић Жељка у том дворишту, када сте сишли и видели цивиле, пре него што сте изашли из дворишта?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Кога сам видео од војника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Никог, ми смо напустили нашу јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ви и Ђукић сте били ту и цивили?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, ја и Ђукић смо били мимо тих цивила, ти цивили су били одвојени од нас, тамо из других кућа, а ја и Жељко испред куће које смо стајали није било никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још неког другог у том дворишту осим вас и Ђукић Жељка и цивила?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Било је војника у том дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био још?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Било је доста војника, не могу да се сетим, људи су исто вероватно добили наређење да уђу у куће, да се уселе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од припадника ваше јединице где се изгубио рецимо Ковачевић, за то време?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Никица Ковачевић, не могу да се сетим, вероватно је и он негде тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се изгубио Божић?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Божић? Он је са нама, ја мислим да је ту био негде изашао на улицу, на раскрсницу, са нама је напустио двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Рисовић где је био?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Када сам изашао напољу он је већ био напољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где напољу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Напољу, на улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте изашли из куће, ко је био у дворишту, то вас питам? Ви, Ђукић Жељко, можда Божић и ко још?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је по вашој процени било војника ту?
СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим, било је доста војске, војска је ушла у сва та дворишта.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте се временски задржали од тренутка када сте ушли у амфор, попели се у кућу, сишли доле, реко вам Ђукић да изађете на улицу?
СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У том дворишту. Моја процена неких маскимално шест, седам минута, до десетак минута.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брзо се обишли кућу, колика је та кућа кад сте тако брзо све прегледали да нема цивила?
СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се усудили да уђете у кућу без оружја?
СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Зато што сам претпостављао да су куће празне, да нема никог, ја сам ушао само да отворим кућу, ушао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел неко нешто, јесте ли чули те цивиле да моле, плачу, јаучу?
СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нико ништа није молио ни плакао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели да их неко туче?
СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, ја колико се сећам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да их неко води, спроводи, нешто им наређује, претреса их?
СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, нисам то видео.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли питали који су то људи?
СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нисам никога ништа питао, изашао сам напоље са Жељком Ђукићем и напустио то двориште.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте онда радили напољу?
СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Били смо напољу на том раскршћу, чекали смо да добијемо команде шта радит, зато што не може да се уђе у куће, зато што има цивила.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И док сте чекали команде, шта је било са цивилима, они и даље стоје у дворишту?
СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, група цивила је била изведена на улицу, једно сто метара од нас, од терасе где смо ми стојали, изведена на улицу и била је спроведена негде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изведена и спроведена, ко их је извео и ко их је спровео?
СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нека војска је спровела, војници, униформисана лица су.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којим униформама?
СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Маскирним униформама.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онакве какве сте ви имали, или неке друге?
СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Сви смо имали доле исте униформе. Маскрино зелене униформе без ознака.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете сви, на које друге све мислите?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Мислим на све у један и други аутобус и сва остала војска која је била доле, имала је маскирну униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли имали неки који су имали на леђима ПЈП?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Сећам се само једног господина који је носио такву униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки нам кажу овде да су се ваше униформе разликовале од оних других маскирних, значи да је САЈ имао неке своје униформе, ви сте имали друге, да су се у нијансама, у боји разликовале?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Кажем да сам препознао, не препознао, сећам се једног војника који је имао другачију униформу од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти који ове цивиле изводе и спроводе, су имали исте униформе као и ви?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Маскирна униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирне.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да гарантујем да је била иста као наша, али маскирна зелена униформа, војна маскринна зелена униформа. И ми смо имали такву униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли сте међу тим лицима препознали неког из ваше јединице?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нисам никога препознао, зато што је било на сто метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти војници које нисте препознали а који су били обучени као припадници ваше јединице спроводили цивиле пушкама, или једноставно се онако шетали поред њих?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нормално повели у колони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повели су их у колони? Да ли сте онда приметили да има деце међу тим цивилима и ког су пола цивили?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нисам ништа приметио, био сам удаљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли биле жене, или су били неки мушкарци?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Знам да су људи били у цивилним униформама, то знам сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилном оделу или цивилним униформама?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Цивилном оделу, у цивилном оделу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жене или мушкарци?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу ја, углавном су жене биле, колико се сећам носиле су сукње неке и то, то се могу сећат зато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било деце?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У дворишту том када сам изашао било је деце. Сад где су, где је, ко је у тој колони шетао, из далека сам, већ сам изашао на улицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ти цивили носили ствари неке, путне торбе или кесе?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су их водили?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не бих знао то рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго су их водили, сто метара, двеста, где су их, кроз тај амфор су их извели?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Из тих кућа, из тог комплекса кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су их извели кроз тај амфор или кроз неки други излаз?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да сад кажем да су их извели из тог амфора, јер сам ја изашао, напустио сам то двориште и стајао сам на једно сто и нешто метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте напустили двориште кроз амфор?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, туда куда смо ушли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте се кретали, ка аутобусу или у супротном правцу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ка аутобусу смо се кретали, ту има раскрсница нека где су били паркирани аутобуси и ту смо стали близу те раскрснице код аутобуса. Толко колко се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то далеко од амфора?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Сто педесет метара, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте видели цивиле?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Цивили су ишли, водили су на контра страну су извели, нека група војника и водила их је изван тог објекта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико по вашој процени војника?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу то да кажем, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, онда их воде и?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Водили су их и не знам, не знам даље шта је било. Даље смо добили, добили смо упуте од једног војника који је имао другачију униформу од нас, дошао је испред аутобуса наших.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А исто ту маскрину униформу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, другачију маскирну, за разлику од наших другачију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имао је маскирну али другачију?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Маскирну другачију, са ознакама ПЈП, дошао је, постројио нас је и свакаким речима наружио нас је и утерао нас је у аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је тај био?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам име и презиме ни дан данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да може тако да вам каже?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај био кад вам се тако обраћа?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Вероватно неко претпостављени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Наружио нас је и утерао нас је у аутобусе. Недуго после тога кренули смо назад пут Пролом бање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте кренули у Пролом бању?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Тај претпостављени вероватно који је био претпостављени чим је имао такво овлашћење да говори, да псује, он је рекао да уђемо у аутобусе и напустили смо Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте ви открили зашто сте напустили Подујево?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Говорило се нешто, шушкало се да је су побијени неки цивили у Подујеву и да смо зато морали напустити и у Пролом бањи смо боравили још једну ноћ и онда напустили Пролом бању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте седели у аутобусу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Сам са седио у аутобусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био од овде оптужених с вама у аутобусу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Жељко Ђукић је ушао нешто после мене, можда пет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Медић јел био с вама у аутобусу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Медић Синиша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Драган?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Медић, не могу да се сетим да ли је он био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Боројевић Драган?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, не могу да се сетим, није био са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само се сећате Ђукић Жељка?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Сећам се Ђукића, сећам се Божић Синише, сећам се Пере, сећам се тих људи који су седели ту са нама у окружењу, ту у аутобусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате можда Томић Милована?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Томић Милована, ја мислим да је Томић био у другом аутобусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како му је надимак?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Шића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта се прича ту у аутобусу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Прича се није чула у аутобусу, у ствари Жељко Ђукић је ушао у аутобус и критиковао је комплетно цео аутобус, да је наводно неко је цивили поубијао и критиковао је цео аутобус ту који смо ми седели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је критиковао?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Критиковао је тако што је галамио и викао да срам нека буде ко год је то урадио, зато што он кући има своје троје деце, зато што попишали су свих његових, ја се извињавам, свих његових година рата које је провео у Вуковару као дете и тако, критиковао углавном на аутобусу је галамио везано за то што се почело причати да је неко побио неке цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми, јесте ли га ви питали ко је побио цивили?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, били смо видно сви узрујани после тога што је галамио, овај човек на нас, били смо сви видно узрујани, једва смо чекали да напустимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте питали Ђукића, то вам је друг, заједно сте се укључили у ту јединицу, нисте га питали?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Касније сам га питао, да, када смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта вам је он рекао?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам, рекао ми је да не зна ко је то урадио, али да је неко направио неки злочин у Подујево, да је неко пуцао у групу цивила и да је група цивила побијена, зато нас је отерао тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко одговорио нешто Ђукићу ту у аутобусу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Колико се сећам, ја мислим да није, колико се ја сећам, ћутали смо сви, чекали смо само да напустимо то место и да идемо кућама својим, за Пролом бању и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви чули неко рафално пуцање?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Чуо сам рафално пуцање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде нам сад то кажите, какво је било то рафално пуцање, у ком тренутку, и где, одакле је оно долазило, где сте ви били?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: То је било када смо ми изашли из дворишта, када смо напустили ту кућу ја и Жељко, дошли, прикључили се тој групи војника ту на ћошку, код аутобуса, чула се рафално, али и прије тога се чула наизменично где по неки, пуцање метка, прије тог рафала. А чуло се и рафално пуцање, можда десетак минута пре него што ће доћи тај исти војник који нас је критиковао и отерао у аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ког правца се чуло то пуцање?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ту је било у близини, знам да је било у близини, близу аутобуса, можда на једно 300 до 400.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел близу тог дворишта у коме сте ви били?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Близу аутобуса, око 300, 400 метара у кругу око аутобуса где су стојали на раскрсници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још изашао из дворишта осим вас и Ђукића?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Изашао је Божић Сениша, изашао је Никица, изашао је Дмитровић Петар, они су прије нас нешто изашли, колико знам, ушли смо тамо и они су прије напустили, вероватно су прије нас напустили то двориште, ја и Ђукић Жељко када сам ја изашао из куће реко сам да ја празна кућа, ми смо одмах напустили и када сам изашао на раскрсницу видео сам на раскрсници ту у околини аутобуса да стоје тамо већ Дмитровић Петар, Сениша Божић, Никица, Рисовић Предраг, Ђоко, било је тамо доста људи већ који су стајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули пуцање из пушкомитраљеза?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нисам могао, нисам експерт да проценим, а чуо сам пуцњеве, рафалне пуцњеве сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био командант, јел рекао нешто командант после овог догађаја ту у Подујеву или у Пролом бањи?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: После тога, кад смо враћени у Пролом бању, обратио нам се Слободан Медић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како вам се обратио?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Рекао нам је да смо били ту на терену, да морамо напустити терен и да морамо ићи кућама, да је таква наредба и да нема потребе да боравимо ту, да се вратимо у места одакле долазимо. Тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је рекао зашто?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нико ништа није говорио зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је рекао да се не прича о овом догађају?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, није ништа спомињао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један сведок је рекао да је Медић Слободан запретио да не сме да се прича о овом догађају никада?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја то нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту кад сте били постројени?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, то кад смо били постројени, били смо постројени испред Подујева, испред аутобуса, ту је галамио тај један, униформисано лице, имао је сличну опрему као ми, и онда смо у Подујеву сутрадан били постројени и тада смо напустили, не Подујево него у Пролом бању, напустили смо Пролом бању и вратили се својим кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми од када датира то ваше познанство са Ђукић Жељком и које је природе то ваше дружење?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ђукић Жељко је дошао из Вуковара, у Шид се доселио као избеглица и излазили смо, упознали смо се тако што смо излазили на иста места, у један локал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује нас која година, о ком времену причамо?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу тачно да кажем које време, али између '95. до '2000., у том раздобљу смо се упознали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре '99., ви сте се '99., познавали?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Пре '99., смо се упознали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После '95?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, од '95, '96., сад не могу тачно да се сетим, значи упознали смо се у том раздобљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дружили сте се повремено или свакодневно?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Повремено када је Жељко имао времена и ја, налазили смо се у граду и пре подне смо пили кафу, дружили смо се, не баш интензивно, али релативно смо се дружили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после овог догађаја?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: После овог догађаја ја сам Жељка сретао често, Жељко је имао, пољопривредом се бавио, слабије мало излазио у град, ја сам често излазио, а Жељко слабије мало излазио, тако да смо се мало ређе виђали. Виђали смо се код мене на свадби, да, био је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разговарали некад о овом догађају?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се посећивали за свадбе, рођендане, славе?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, само за свадбу је Жељко био са својом породицом код мене на свадби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А славе не?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, славе нисмо посећивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли после онога периода, онога дана када је Ђукић Жељко лишен слободе били некада у прилици да идете код његове породице, код њих кући?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Никада код њега нисам био кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да разговарате везано за ово сведочење?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Никада код њега нисам био кући, био сам само са његовом супругом у два наврата, један пут, два пута сам се срео у кафићу, јел ја тад нисам био у Србији. Био сам у Аустрији, често сам долазио, месечно можда један пут, два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Ђукић Жељко да сте ви били и разговарали са његовом супругом код њега кући и, сад тражимо, само да вам пронађем то. Он је упутио своју жену да са вама обави разговор, ви сте били код њих и пре два, три месеца, пола године, у сваком случају то би испало негде током 2008.године је био тај разговор, он је упутио своју жену да разговара са вама, ви сте били код ње, разговарали и она је тај разговор снимила, и затим је тако нешто нудила тужиоцу, е сад то да ли ће тужилац то да користи, да ли ћемо ми да користимо то сад нема везе, има везе то што нама Ђукић Жељко овде на једном суђењу на две стране транскрипта објашњава како је то било, како сте ви разговарали, како све знате и како сте о томе шта ћете да сведочите, како и шта знате, разговарали са његовом женом.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Опет понављам, код Ђукић Жељка нисам био никада кући, од тада када је ухапшен, прије тога јесам '96., '97.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причамо о 2008.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, 2008. нисам био код њих, срео сам се са Јасном у једном кафићу у Шиду. То је био викенд када сам дошао из Аустрије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, једном или два пута, мало пре два пута, сад једном?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Два пута смо се срели чини ми се, једном на улици у пролазу, једном смо седели за столом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разговарали о томе да треба да сведочите овде и остало?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разговарали о томе да ћете бити овде сведок?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Јасна ми је напоменула да ће ме суд звати да сведочим зато што ме је Жељко навео као сведока, да сам ја сведок, да Жељко је био на улици, пошто је окривљен за ратне злочине у Подујеву. Ја јесам реко Јасни да ја знам и да Жељко стварно нема ништа са тим, јер јесте истог оног секунда био напољу у Подујеву како је тад речено нама, кад смо били тамо, значи да нико ништа није имао с тиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико ништа није имао с тиме?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Он са тиме ништа није имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко није имао?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Жељко Ђукић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не спомиње вас само Жељко Ђукић, вас спомињу многи људи овде, знате.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Везано за?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за то да знате и да сте видели шта се ту десило. То ћу ја касније да вам прочитам. Хоћу да ми објасните како познајете Медић

Драгана званог Гуљо, до када и како се с њим виђате, дружите или се не виђате, не знам?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Медић Драгана знам из виђења, прошао је кроз Шид више пута на мотору свом, возао се кроз Шид, никада нисам са њим дружио се, седио ни пио пиће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га видели тад у Подујеву?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу стварно да се сетим Драгана знам из виђења, знам га из дана када је био у Ђелетовцима, тамо где је живео, када је возио мотор, био је у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Подујеву. Да ли је у Ђелетовцима возио мотор, то.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, не могу да се сетим како је онда је има косу и како је био обучен и како је изгледао, не могу да се сетим из тог, зато што ја њега нисам познавао добро, знао сам га само из виђења, више пута сам га сретао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га видели тада у Подујеву?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Јесам, видео сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био у униформи?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неки командант или командир?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да кажем кад, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био у том дворишту?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Колико ме сећање служи ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био са цивилима после тога на улици?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га видели у аутобусу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У аутобусу не могу да се сетим да ли је Драган био у том аутобусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Боројевића одакле знате?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Боројевића знам, 2004.године, упознао сам га у једној дискотеци у Шиду «Мерцедес», где је радио као обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га видели у Подујеву?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нисам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Подујеву?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Пролом бањи?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Вероватно га јесам видео, али тад га нисам знао, мислим не могу да се сетим да ли је то он, упознао сам га у «Мерцедесу», кафе бар «Мерцедес» у Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли открили како је, тамо да је био у Подујеву или не кад сте се упознали?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нисмо причали о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Шолају одакле знате?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Шолају знам још из раног детињства његовог када је по граду, по Шиду, био је трчкар, тако мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био он у Подујеву?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Јесте био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Кратко ошишано, исто онако ко и прије тога, него кад сам га знао, само што је имао униформу, клемпаве уши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао пре тога?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нормално, кратко ошишан, мало онако као запуштен, нормално, ништа спектакуларно, значи нормално како изгледа вероватно и сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био тада млађи од других у јединици?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Он је млађи од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био млађи од других у јединици?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја немам податак ко је био најмлађи у јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он изгледао као један од млађих у јединици?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Јесте, он је био један од млађих војника у тој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њега видели у аутобусу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, њега сам видео у аутобусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у ком сте ви ишли?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, у другом аутобусу је био ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ишли у Подујево или када сте се враћали?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Кад смо ишли у Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после кад сте се враћали?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим да ли сам га видео у том аутобусу истом, сећам се само људи који су седели ту око мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми, јесте ли после били са Ђукићем у соби?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: После, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се вратили из Подујева?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим да ли смо ту ноћ преноћили или тај дан преноћили, или смо одмах тај дан кренули кући или смо сутрадан кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел се и Ђукић вратио сутрадан?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Тај дан или сутрадан, не могу да кажем, не знам, не сећам се да ли смо спавали тај дан тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких који су остали ту у Пролом бањи?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, сви смо напустили у аутобусе је, сва војска је села у аутобусе и напустила Подујево, Пролом бању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама кажу овде неки да су остали неколико дана после тога, у Пролом бањи?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја немам ту информацију, могуће да је неко остао, али ја немам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ким сте се ви вратили?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Са аутобусом којим сам и дошао. Са Ђукић Жељком, са Рисовић Предрагом, са Дмитровић Петром, са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђукић Жељко се вратио одмах сутрадан?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Тај дан се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је био ту и да је, показао нам слике да је јео у неком ресторану.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да је то када се десило да је остао у Пролом бањи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, после тога остао у Пролом бањи?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам, не сећам се, ја мислим да се вратио са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми, да ли је вама познато то где сте се хранили, где сте ишли, како сте вратили пушку, како сте вратили униформу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Пушку смо вратили, раздужили у Пролом бањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично како сте вратили пушку?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, у Пролом бањи смо раздужили оружје које је било вероватно сложено негде у магацин или у неки камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме сте дали пушку. Коме сте ви дали пушку?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Био је тамо некакав човек, које смо морали да одложимо у магацин, као магационер, где смо остављали своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се налазио магацин у хотелу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У склопу тог хотела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је магацин у склопу хотела у који сте одложили оружје?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Било је као неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који човек се налазио ту, припадник ваше јединице или неко други?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Припадник наше јединице који је био задужен за то. Не знам, немам његов податак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он уписивао број пушке?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Знам на пример да је Дмитровић Петар био за храну задужен, то знам, био је интендант, да је делио конзерве, и то њега се сећам зато што знам, али ја јако мало људи знам из те јединице, зато што ја нисам био у «Шкорпионима», него сам ја из града Шида, ја сам рођени шиђанин, тако да мало сам људи познавао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко уписао број пушке који сте ви вратили, оружје, колико комада?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим тога. Вратили смо оружје и раздужили смо се једноставно, онда смо кренули аутобусима кући, дал тај дан или сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А униформу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А униформу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Униформу смо оставили код себе, после нико никад није ту спомињао униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И та униформа је код вас остала?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, остала је, не сво време, остала је једно време док се то није поделило, неком за пецање, неком за ово, неком за оно, углавном ту униформу не поседујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја сам вам рекла да овде Ђукић Жељко каже да сте ви возили то наоружање, да сте ишли с њим камионом, и да сте тако дошли, док су се други возили аутобусом, а везано за овај догађај, сви спомињу да сте ви били ту, имамо неколико ту варијанти, ја ћу вам рећи сада шта ко каже. Синиша Божић кога ви спомињете да је био са вама каже кад смо изашли из аутобуса били смо сви, и стајали око аутобуса, Ђукић Жељко, Сарап, Смиљић, Дабић. Јесу ли вам познати Смиљић и Дабић?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да они су шиђани, јесте, познам их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он каже да је вама био командир Ђукић Жељко.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ђукић Жељко није био мени командир, ми смо само заједно били у соби, ја нисам имао командира, никаквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Стопарић Горан где је био?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не бих знао рећи где је Стопарић био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га видели?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Јесам видео сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у Пролом бањи или у Подујево?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У Пролом бањи сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, видите Божић Синиша каже да је Стопарић Горан и командант Боца су извршили у Пролом Бањи расподелу ту, командири водова и одељења и остало. То није тачно?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Вероватно јесте ја сам добио пушку у том предворју те хотелске рецепције где су сви добијали пушке. Никаква лична карта никакво уписивање није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овако Божић Синиша, «не знам је ли то било пре или после тога он је улазио у кућу», то ви, «крнули смо сви да уђемо и није се могло ући, Сарап је кренуо, оставио пушку код Ђукић Жељка, кренуо је на терасу, онда се то десило та пуцњава, звали су нас напоље, ми смо изашли, нисмо такорећи ни ушли у кућу», «ту је био», каже «Сарап, Смиљић, Ђукић, Ђока Чикин, Никица, Сарап је нешто улазио кроз терасу или кроз прозор».

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Рекао сам била је капија са прозором горе, попео сам се на ту браву и ушао у ту кућу, установио сам да у кући нема никога и изашао сам напоље, Жељко је рекао да напустио смо двориште и тако смо поступили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте ви слушали толико Ђукић Жељка?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Зато што је Ђукић био оно са мном уз мене стално и оно ја сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па био је и Божић са вама стално?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Био је Синиша, и он је исто напустио то двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, каже овако Ђукић Жељко «улазимо у то двориште, ту одмах значи непосредно кад сам прошао кроз то двориште лево», о боже скратићемо, а ту се налази значи нека кућа на спрат и гаражна врата, а не класична врата па ви због тога нисте могли да уђете, и ту сте ви пробали да отворите и онда

је он вама наредио «немој Драгане да отворате врата, ајде да те ја дигнем на балкон, па преко балкона уђи унутра и отвори врата изнутра»?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја сам Жељку дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже то је чим се уђе у то двориште са леве стране кућа на спрат, значи он не прича уопште да сте ви ишли негде, да су то неке куће у дубини дворишта, па се куће надовезују једна на другу и тако даље, не, он каже да сте ви ту одмах са леве стране нашли кућу и он је рекао ајде да те ја попнем на терасу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја сам вам рекао чега се ја сећам, ја се сећам да сам ушао попео се на браву те капије, кроз то стакло ушао и отворио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја вас питам за ово, немојте да понављате то, је ли ово тачно или није тачно, у погледу тог где се налази та кућа у коју сте ушли?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Колико се ја сећам оно што сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У погледу ових врата, јел тачно оно што сте нам ви описали?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја се сећам онако како сам ја описао, то је моја слика. То шта је Жељко видио не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овако, ви сте се попели ту, али каже Ђукић Жељко, више је вама било да уђете први у ту кућу, да видите шта ћете у тој кући да нађете, шта има од ствари, а не да чувате своју главу, па сте због тога заборавили пушку, а он се уплашио за вас, па вићче «Сарма, Сарма врати се, пушку си оставио».

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ако је то његова процена ја не могу да кажем, ја знам зашто сам ушао, ушао сам да ослободим улаз да се може ући у кућу, наређено је да уђемо у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И заборавили сте пушку или сте му рекли да он причува.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нисам заборавио, дао сам му пушку да се попнем горе на браву и да могу да доватим, да прескочим капију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда сте се вратили да узмете пушку, па сте рекли нема нико у тој кући и тако даље, и каже Жељко Ђукић «Сарап Драган је био за веме тог збивања убиства цивила све по мом виђењу и схватању у тој кући, да ли је он видео то што се сад дешавало у дворишту не знам, али даље каже Ђукић Жељко, мало сам чудно рекао Сарап Драган је стајао ту и плакао, ја сам му пришао, он је окренуо главу да не видим, обрисао је сузе, окренуо се да не видим и рекао шта је било», пита вас Ђукић Жељко, а ви кажете «ма пусти у пичку материну и ништа он о томе дечко није причао шта је он видео, шта није ја не знам», каже нама Ђукић Жељко да сте ви то видели, да сте ви плакали због тога?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Ђукић Жељко да ви све знате само не смете да кажете, зато смо вас и питали на почетку.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Везано за то убиство, је ли, цивила. Не знам ништа да знам вероватно би био ја мислим у том дворишту, а нисам био тамо, био сам на улици када сам чуо рафал који сам споменуо да сам чуо на више места у интервалима по пуцањ и тај рафал, ако је то било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Никола Ковачевић да сте ви остали у том дворишту?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ковачевић каже да сам остао, то није истина. То није истина, изашао сам одмах са Брком напоље на улицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, каже овај сведок чије сам вам податке дала ту, да је он, он је иначе посматрао догађај, тај сведок, и он каже, из амфорског пролаза, дакле то није овај о коме ви причате него један други који је ту у дворишту, излази један човек старији 65 година, 165 висине, са подигнутим рукама, није плакао али је јецао и молио да га не дирају јер је платио 3 хиљаде марака за свога сина и за себе, иза њега излазе са пушкама упереним, гура га један Милош из Сремске Митровице и један момак који је по надимку сам га само познавао Сарма, тада је имао 20 до 25 година, односно прецизније 22 до 23 године, тај човек се зове Сарма и он је извео тога старијег човека који је плакао и молио и рекао ја сам платио 3 хиљаде марака, је ли тачно или није?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: То није тачно, не сећам се тога и то није тачно. Не знам ко може тако нешто да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви викали нешто у аутобусу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Зато што сам био напољу, сво време на раскрсници ту где су стајали остали војници, могу да доведем 10 сведока који ће потврдити зато што нисам био у никаквим додирним тачкама са цивилима, ништа ником нисам, кућу сам нашао, отворио и напустио двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај сведок исто каже да је вас чуо у аутобусу како вичете, да је вас ослободио Боца да идете да се борите за Србију, из затвора, да сте били на некој казни?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Није то истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Добро. Онда сте ви тог човека гурали и тако даље и он је изашао напоље, кукао и даље не зна шта је било са њим. И затим на питања пуномоћника оштећених каже да су Милош, дакле тај из Митровице и Сарма који је био у његовом аутобусу за време доласка ту тог човека старијег изгурали?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Није то истина. То није тачно, никакви додирних тачака са цивилима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле ви апсолутно ништа нисте видели, чули сте неке рафале, али то нисте повезали са убиством ових цивила?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Рекао сам вам значи да сам после констатовао да то зато што је тај војник галамио на мене и што нам је, што нам је Боца рекао да напустимо Пролом Бању касније кроз круг војника и приче да су нестали неки цивили и 90% из медија је констатовано да је групу цивила, да су убили не знам неки људи који су ухапшени у Куршумлији доле, те `99. или 2000. године, не знам тачно ко је, из медија се углавном писало по новинама да је из јединице «Шкорпиони» ухапшени су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово што каже Ђукић Жељко да сте ви плакали, он пита шта је човече што плачеш?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не сећам се тога, нисам плакао, нисам, не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време сте били са њим, нисте се уопште.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ушао сам прије Жељка у аутобус, то знам сигурно, кад нас је тај војник постројио и свашта нам говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он каже кад сте излазили из тог дворишта да сте ви плакали по његовој тврдњи ви сте били на овом, на тераси и видели односно из те куће одозго шта се десило и зато сте плакали?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, то није тачно, изашао сам напоље и видео сам групу цивила у том дворишту како сам и навео, и Жељко је рекао да напустио смо двориште, како смо напустили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте то да понављате, само вас питам да ли сте одозго гледали шта се дешава и плакали због тога?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, то није истина, то није истина, нисам видео ја ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нам Ђукић Жељко 12.11.2008. «Сарап Драган ми је рекао у хотелу кад смо били у Пролом Бањи, знам шта је било, не смем да кажем, питао сам га како знаш, човек је дословно рекао гледао сам својим очима шта се десило».

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: То је Жељко изјавио да сам ја рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: То није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Ђукић Жељко лаже?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам ако је то он изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је он изјавио, ја вам читам, то је рекао 12.11.2008.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја нисам то изјавио, то нису моје речи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте гледали својим очима?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, својим очима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ово све што Ђукић Жељко дакле каже то није тачно?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Везано за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ви све знате, само не смете да дођете и да кажете.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он у том смислу послао своју жену да разговара са вама?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: То није тачно, 90% ствари се шушкало касније и из медија смо сазнали шта се десило, ја својим очима нисам видео шта се десило доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам, да ли има питања? Не. Да ли ви имате питања тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан. Ја само нисам разумео што је за вас компромитујуће да дођете на овај суд?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Зато рекао сам, напоменуо сам жена ми је потпредседник Скупштине општине града Шида, јединица «Шкорпиони» кроз медије, кроз све информације које су прошле у протеклих 10 година у Србији у медијима је озлоглашена јединица и нисам хтео да дозволим себи и својој породици да дођем у тај контекст због своје, значи највише због своје породице зато што не желим да компромитујем своју породицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не желите да компромитујете своју породицу тиме што сте били припадник «Шкорпиона», то?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: 25 минута сам био на подручју Подујева, Косова, и не знам ако је то нешто што треба да ми се суди нека се суди, али у принципу сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сведок, ви сте сведок.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У принципу компромитујуће је за мене кроз медије шта се све писало, и како је изјављивано шта је то десило се доле за мене је то компромитујуће да сам део те јединице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ви били у војсци?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: '91. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У Билећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте радили како кажете 6, 7 до 10 минута у тој кући? Кажете ушли сте да би отворили врата, значи ушли сте горе да би сишли доле и отворили врата изнутра, е зар је за то потребно 6, 7 до 10 минута?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Обишао сам кућу са обе да видимо да ли је кућа празна, да ли може да се уђе да се преноћи негде вероватно сам тако оног секунда кад ми је речено претпоставио да ћемо се ми уселити у ту кућу. Обишао сам кућу да видим да ли је та кућа празна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико просторија има кућа?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим тачно али просторије су биле празне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Празне од чега?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Није било цивила у кућама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, али ви кажете кад вас је суд мало пре питао зашто нисте понели пушку, па нисам ишао да тражим цивиле јер рекли су нам да је празно, а сад него сте ушли да би отворили врата?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Кућа је била закључана, прескочио сам, да слободно да се може ући, уједно сам прешао кроз себе све те и видео да је кућа празна?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико отприлике соба?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не би вам знао рећи, не могу да се сетим. Могу да нагађам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Једна, две или двадесет?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Већа је кућа била мало у питању је већа кућа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте изашли из куће?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Тако што сам отворио ту капију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад ми, а кад вас је Ђукић звао да изађете, кад сте отворили капију или?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја сам био унутра, чуо сам Жељков глас да ме Жељко виче да изађем напоље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта каже?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Када сам изашао напоље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, него док сте у кући, шта чујете?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Чујем да ме Жељко виче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: По надимку мом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Виче по надимку?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Сарма, виче Сарма изађи вамо дођи овамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја кад сам чуо то изашао сам кажем требало је можда пар минута да прођем кроз то све и изашао сам напоље и напустили смо двориште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па зашто сте напустили двориште ако је задатак био да видите куће, ви сте кажете колико сам схватио то је била згодна кућа да се ви сместите.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја мислим да сам изјавио да је у дворишту, тог комплекса кућа већ било цивила који су стајали испред својих кућа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, али у вашој кући никог није било?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Није било никога да. Не могу да вам опишем, али то вам је као улица, комшилук до комшилука, али у баштама једог великог огромна улица, испремештано значи у тим кућама неким били су цивили, ти цивили су стајали испред својих кућа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сам све разумео, али ви имате кажете наређење да се распоредите по кућама, уђете у ову једну, видите цивиле, ви кажете изађете зато што малтене је заузето, па није кућа заузето је двориште, јесам то добро разумео.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Могу да појасним.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, то сам добро разумео, е сад излазите напоље, зашто не идете даље да тражите у неку другу кућу да се сместите јер то вам је наређење?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Зато што у свим тим кућама релативно видело се да су насељене куће да има цивила у том месту и Жељко је проценио и рекао ајмо ми на улицу овде има људи, проценио је да треба да изађемо напоље. Вероватно то је његово, ја сам послушао Жељка и изашао сам са њим напоље, са њим и још неким војницима који су били са нама ту, да ли Божић Синиша, да ли, не могу тачно да се сетим, али са остатком те групе војника која је била са нама изашли смо напоље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете укупно је било мислите два аутобуса, око 100 људи, тако сте нешто споменули.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Колико ме сећање служи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, а од тих 100 људи који су дошли, око 100 људи који су дошли у Подујево тога дана, кад сте отишли како кажете у центар на ту раскрсницу, 100 метара од тог амфора, колико је ту људи било по броју, од тих 100?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја се сећам само групе војника са којом сам ја био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, где су остали људи били?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У Подујеву, не знам, не могу вам ја сад, не сећам се једноставно не знам 100 људи је било, како да ја кажем, 100 људи нити знам 100 људи, из те групе два аутобуса знам 10-так људи које могу набројати на прсте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али ајде да се вратимо поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пита вас тужилац по имену, него онако 20, 35, колико људи је било?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У тој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војника ту, да?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: На центру, на том делу града где смо били је ли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Били су сви постројени, сви смо били касније постројени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, пре тога, немојте врдати.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Сећам се групе војника која је са мном ушла у ту кућу, то је група око 5, 6 војника која је била у том дворишту и која је напустила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е ја сад питам где је осталих 95?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам. Вероватно по улицама и по кућама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: По кућама?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам, ја не могу да, како ја да знам где су 95 људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад кажете немате команданта, немате командира, немате, па кога служили сте војску, па како ви примате наређења а ви сте кажете војник?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па није то била «легија странаца», ја сам тамо дошао и то је било како да објасним, то је за мене изгледало као нека екскурзија, то је било распуштено, то је нико ништа није питао, нико ништа, једноставно ми нисмо добили наређење да напустимо аутобусе, изашло је, три војника стало напоље, изашло је 5 војника стало напоље, изашло је 10 војника и ту смо се скупили испред тих аутобуса и онда је неко рекао идемо тражити смештај где ћемо преноћити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете добили смо наређење, тако сте рекли.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да напустимо аутобусе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, да тражите смештај.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Неко је рекао из групе војника да се тражи смештај, да нађемо преноћиште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте реч наређење?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Господине судија је ли сам ја рекао наређење или сам, неко је рекао из групе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тужиоче нема везе.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Молим вас ако може, значи ја знам да није наређење било, јер нисам имао ни командира ни наређење, нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вам кажем, ово се бележи на тај начин што се снима све што говорите, бележи се и видео запис дакле види се, тако да уколико инсистирате то можемо да погледамо, али то је небитно нећемо се задржавати на таквим

детаљима, да ли сте ви овде слушали, зашто сте слушали Ђукић Жељка кад он каже ајде напоље, то хоћемо да вас питамо.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па са Ђукићем сам и дошао доле на Косово, са Ђукић Жељком сам и кренуо из Шида, са Ђукић Жељком сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био неки ауторитет, то вас питамо?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја и Ђукић Жељко смо били другари, а Жељко је старији од мене не пуно, али је старији, и релативно искуснији у неким стварима да зна да ме проведе кроз сво то неко лудило, ја сам тамо отишао неплански неискусан, значи из неке идеје више због брата, оно било је неки национални нагон као Србија нападнута, то је било одмах сутра ујутру после бомбардовања, значи дан бомбардовања, то је било сутра ујутру или прекосутра не могу да се тачно сетим, али из неког убеђења не сад да сам искусан у рату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из патриотизма, из патриотизма је ли? Браните земљу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па то је било тако тај национални нагон као нешто оно Србија је нападнута, идемо да бранимо своју домовину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете кренули сте са Ђукићем због Ђукића и због брата, тако сте рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, рекао је тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте тако рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте тужиоче, јесте. Кажите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али на почетку вашег сведочења данас нисте поменули Ђукића да је седео у том кафићу кад сте договарали?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У којем кафићу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кажете седели сте у граду у кафићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте мобилисани, пита тужилац.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја и Жељко смо се дружили дуго година у кафићу пре подне кафенисали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, али тих година није нападнута Србија да би се, него вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На коју идеју, ко вам је дао идеју то вас је питао суд неколико пута, па нисте одговорили, седите ви Шиду у кафићу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И како, ко даје идеју да се иде?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Споменуо сам једном приликом Момић Милорада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Момић Милорад је седио у кафићу и рекао идемо тако, тако, да идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било ту, е сад ја питам. Је ли био ту Ђукић Жељко?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ђукић Жељко тад није био ту, ја сам споменуо Момић Милорада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је мобилисан, је ли кренуо овај сведок или се добровољно јавио није за ово тако битно, иначе ја генерално нећу обзиром да је сведок први пут од када се уопште разговара о овом догађају, први пут имамо прилике да га видимо, суд уопште има прилике да га види, тако да генерално нећу забрањивати никаква питања, посебно и због начина на који је он дошао и због свих ових непријатности, можете да питате све, али оно што је битно, како је био мобилисан и да ли је ту седео Момић, Ђукић, Медић или остали, то је посебно, то не видим зашто је битно, али само ви изволите, наставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, из истих оних разлога које сте ви хтели да видите да ли је Ђукић био неки ауторитет за њега, то је био разлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па очигледно је ауторитет чим га пење, враћа и остало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо да закључимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли се са Ђукићем видели пре него што сте пошли на Косово?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ђукић је био испред тих аутобуса када смо улазили у аутобусе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А од тог момента када сте одлучили да браните земљу и до момента до доласка аутобуса, јесте ли се видели са Ђукићем?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Са Ђукићем сам био на пар дана прије тога, прије бомбардовања, а уочи бомбардовања те ноћи седео сам у кафићу, било је нас више у кафићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, једноставно вас питам, мислим није компликовано.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Није, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете не и готово, идемо даље.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Док сте стајали испред аутобуса постројени након што су вас кажете постројили и викали на вас, јесте ли видели неку хитну помоћ, неки «пинцгауер»?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим сада, био сам уплашен и једва сам чекао да дођем у аутобус.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јер други који су стајали ту у том строју су видели да се износе тела у неким, уз помоћ ћебади да се уносе деца, неко је видео да су деца, неко није видео да су деца, само су видели да се износе људи из тог дворишта.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: То је 100 људи ја стварно нисам видео ништа, јер сам био мало даље од те колоне, у томе низу људи био сам скроз на другој страни и знам да је човек галамио, шетао је, галамио је, ружне речи говорио и чекао сам само тренутак да уђем у аутобус да напустимо то место.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је он то галамио, шта је рекао?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Јел ја могу да се изражавам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Оним речима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изразите се.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Колико ме сећање служи рекао је да смо јајаре, да смо смрадови, да то никакав, како би то изразио, пичке од војника, то нико не ради него само пичке од војника и да смо смрадови да нас треба све побити ко керове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, а шта сте ви ту радили па вам је то рекао?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја још нисам знао у вези тога да је убијен неко и да је неко погинуо само знам да сам ушао у аутобус и напустио када је Жељко ушао после 10 минута Жељко је у сличном жаргону обраито се нама у аутобусу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад вас питам, били сте заједно ви са Ђукићем на тој раскрсници. Добро, добро. А ви улазите 5 минута пре Ђукића у аутобус, а шта ради Ђукић за то време?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја Ђукића не видим, ја кад сам ушао у аутобус не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Били сте заједно, кажете један поред другог и постројили?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Били смо постројени, Жељко са мношвом у строју није био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад то ми, ако сте заједно.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Није био код мене, не знам где је стојао у строју, били смо сви постројени комплетна та цела бригада вод, шта је чета не знам ни ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како сте се постројили кад је то било кажете као на екскурзији, а били сте заједно па вам неко каже постројите се, онда је мени логично ако сте вас двојица стајали један поред другог да сте се.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Масовно војска, нисмо, стојали смо на раскрсници, али кажем кад је дошло до тога ми док смо стајали на раскрсници у међувремену се чула и пуцњава и све и онда смо добили, видели смо да се војска постројава и да је почело нешто у строј, у строј, у строј, сви су се постројили, 100 војника се постројило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Ви знате где вам је место у строју?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, не, то је оно како би вам рекао оно кад слажете овце, као чобани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што нисте стали поред Ђукића у строју?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не тог секунда сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да се не задржавамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А када су вас постројили у Пролом Бањи, јесте тамо били поред Ђукића у строју?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Тамо је исто било, исто смо били на платформи, испред хотела постројени, дошао је Слободан Медић и одржао је говор и рекао је да идемо кући, не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али пре тога јесте негде постројавани у Пролом Бањи?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, никад пре тога нисмо, спавао је ко доклен хоће, радило се ко је шта хтео, неко је ишао у теретану, неко је био тамо на игралишту фудбал играо, бавио се неким занимацијама, никад никаква смотра ни обавеза.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли ви знате шта је радио Ђукић тих пет минута док сте ви били у аутобусу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу, не могу да знам, није био поред мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово што је наведено да је наводно Боца Медић вас нешто спасао од неког затвора, ето морамо то да вас питам, је ли био неки поступак против вас.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: То можете лако проверити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам вас једноставно.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нисам био у затвору, нити сам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не у затвору, него да ли је био вођен неки поступак против вас?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У мом животу има поступака где су вођени, али у оно време не верујем да, ништа са неким поступницима кривичним делима и то да је Боца мене спасавао, штавише ја и Боца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да вас није спасавао, је ли се водио неки поступак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита тужилац је ли тачно оно што сам вам читала, то пита тужилац, знате што је онај сведок рекао?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да ме је Боца спасио, то није истина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не то, него да ли се водио неки поступак против вас?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: То није истина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли се водио неки поступак тада против вас?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У то време нико колико се сећам није водио никакав поступак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад се водио неки поступак против вас?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па током 90-тих година.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А за шта?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нарушавање јавног реда и мира.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И како се то завршило?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Новчаном казном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Перковић нешто интервенише.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања, без обзира на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Чекајте свеједно бранилац интервенише или не? Не, негодује. Добро. Пуномоћник оштећених.

НАТАША КАНДИЋ: Ако бисте могли да нам опишете ту кућу у којој сте били, кажете ту је неколико кућа, да ли од те куће да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете на монитору, извините, можете на монитору све да пратите.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли ви видите из које куће цивили излазе?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја сам био у кући када су цивили били изашли испред својих кућа, када сам изашао из те куће у којој сам ја био.

НАТАША КАНДИЋ: Да, ви кажете испред своје куће, која је њихова кућа?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Унутра у том склопу кућа било је више кућа. Значи било је сигурно преко 20-так кућа у целој тој улици, у целој.

НАТАША КАНДИЋ: А на основу чега кажете да су стали испред своје куће? Како знате која је њихова кућа?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Претпостављам чим су били у тим двориштима, то је било раширено по целој тој како се то зове већ код њих, по целом том делу насељеном било је више кућа, претпостављам да су они тамо излазили из својих кућа зато што нису били ти цивили распоређени сви у једно, него су били на више места цивили.

НАТАША КАНДИЋ: Извините како на више места цивили?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па више кућа је било у том дворишту.

НАТАША КАНДИЋ: А које цивиле ви видите?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Видим више цивила, видим жене, видим кад сам изашао.

НАТАША КАНДИЋ: Јесу они у групи молим вас?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Колико се сећам више група је било, више жена, више група жена је било у том дворишту.

НАТАША КАНДИЋ: Колико укупно?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли неко од њих изводи из тог дворишта или они иду сами слободно?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Вероватно, вероватно је њих неко извео из тих кућа, немам податак зато што ја само у кући у којој сам ја био није било никога, изашао сам напоље, видео сам по целом дворишту да је имало више група цивила и Жељко је рекао да напустимо двориште.

НАТАША КАНДИЋ: А зашто он каже да напустите двориште, зашто?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам, али вероватно Жељко има то ратно искуство и рекао је да напуштамо двориште, не можемо спавати ту где бораве цивили јер то су вероватно њихове куће, а зашто.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли вам рекао то да не можете спавати ту где су цивили?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, рекао је само да напустимо двориште, да не можемо да боравимо ту у дворишту јер ту има људи.

НАТАША КАНДИЋ: То вам је рекао?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, Жељко се обратио тако да напустимо двориште и тад смо напустили двориште.

НАТАША КАНДИЋ: И где ви после видите те цивиле?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Цивиле сам видео из даљине, да их група војника изводи, не знам да ли из тог амфора, да ли из тог, али углавном видео сам преко улице да је група цивила вођена са униформисаним лицима.

НАТАША КАНДИЋ: За мало се враћамо у то двориште где се налазе цивили, да ли испред њих постоји нека велика кућа?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У том склопу кућа има преко 20-так и малих и великих кућа, ја не могу да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: А ви сте ушли кроз онај улаз који овде многи зову амфора, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он исто.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Кроз тај улаз смо ушли и ми да.

НАТАША КАНДИЋ: Кроз тај улаз да ли сте изашли кроз тај улаз?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја јесам ушао кроз тај улаз.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, сад ми кажите, значи у правцу из те куће, те куће из које ви излазите, у правцу амфора да ли испред тога има нека велика кућа са балконима?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу стварно да се сетим, знам кад прођем, сећам се колико ме сећање служи из амфора кад изађем и скренем лево, била је кућа са леве стране друга или трећа кућа са леве стране је била исто кућа на спрат и у продужетку је било још кућа.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли на путу кад идете од те куће према амфори према излазу, да ли има нека мала кућа која има ону надстрешницу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим, не могу да се сетим зато што сам изашао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Да ли су цивили, ви кажете ако сам добро разумела, да кућа у којој сте ви ту има пуно кућа неки цивили онда према амфори има још нека велика кућа, је ли тако?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Према амфору има велика кућа, не могу да се сетим кажем вам иза амфора лево кад се скрене то је та кућа у којој сам ја био и у склопу тог великог дворишта има доста великих и малих кућа.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли има нека кућа са балконима?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Било је великих кућа са балконом у наставку читаве те улице и било је у склопу тог дворишта.

НАТАША КАНДИЋ: Шта треба, молим вас, шта треба цивили да прођу да дођу на улицу где се ви налазите.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ми нисмо били на улици, ми смо били у склопу тог дворишта великог, великог дворишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да би изашли на улицу пита пуномоћник, шта треба да?

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас да бисте на крају изашли да их видите преко пута улице, значи ви прелазите кад изађете на улицу ви пређете преко пута је ли тако?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Шта они, ја сад вас питам, поново се враћам да видите, шта они треба да прођу да би изашли на улицу? Куда треба да прођу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Из тог амфора у све те куће може да се дође стазама изукрштаним кроз баште и како би вам описао кроз та дворишта све је изукрштано, може да се дође из сваке куће, до сваке куће може да се дође, као насеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћник вас пита поред којих кућа они треба да прођу, поред једне, друге, треће куће, поред пет кућа? Преко једне стазе, лево, десно?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Поред доста кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред доста кућа?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Стазе су испрекрштане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Право правим путем или да скрећу негде као мало лево, мало?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Цик цак стазице има по целом том дворишту, по целој тој насељеној зони има колико се сећам има стазице и куће свугде околу по том дворишту су куће.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је то неко јединствено двориште или да би дошли до улаза на улицу они из тог дворишта да их ви видите они морају да прођу још кроз неко двориште?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу сад да се сетим куда се мора проћи, ја сам ушао кроз амфор и изашао сам кроз тај исти амфор.

НАТАША КАНДИЋ: А кад кажете војници, стално помињете неке војнике, шта ви подразумевате шта су за вас војници?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Шта су војници, па сва униформисана лица.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ви били војник?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Имао сам униформу, био сам униформисано лице.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро питам вас ја.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Добровољно сам се пријавио за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита пуномоћник је ли то припадници ваше јединице кад кажете војници, то су војници, који су то?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Било је војске, било је више врста војске у том месту, колико сам ја када смо стигли видео. Било је и полиције са другим ознакама, било је наша војска са нашим, било је друге војске исто са маскирним, претпостављам да је то нека друга, није наша војска.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте која сте ви војска, кажете наша?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ми смо добровољна јединица која се пријавила добровољно да иде на Косово у склопу, нама је речено, резервног састава МУП-а Србије, тако нам је речено.

НАТАША КАНДИЋ: А ови други које ви видите у дворишту и за које кажете да је војска, јесу они војска или су полиција? Шта, није ми јасно шта ви зовете под тим војска?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Униформисана лица све, ја све што је зелено ја то кажем униформисана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је зелено.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте мало пре кад вас је председница питала, да сте видели једог који је носио ознаку ПП?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Јесте, једног сам препознао зато што је он имао другачију.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли виђате некога у плавим униформама?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, нисам видео никог у плавим, видео сам када смо дошли у Подујево, полицајце који су имали другачије ознаке на раменима, то су они били у том делу града где смо ми стигли са аутобусима, они су већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су већ стигли.

НАТАША КАНДИЋ: У каквој је униформи онај за кога кажете неки који долази и виче на вас?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Исто зелена, тај војник који је викао на нас имао је зелену маскирну униформу са ознаком чини ми се САЈ или тако нешто, нека ознака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре сте рекли слична вашој, али различита у чему?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, па имао је неке прслуке додатне, неке прслуке на којима је писало великим словима «полиција» и нешто мало, али углавном зелена маскирна, мало за нијансу другачија од наше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Тај војник који је дошао до нас.

НАТАША КАНДИЋ: Колико је прошло од тренутка кад сте ви изашли на улицу тамо, колико је прошло од тога кад су цивили изашли, кад их ви видите?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу сад тачно да се сетим, грешио би када би рекао 10, 15 минута, пар минута, не могу да се сетим, то је све, мени је изгледало јако брзо, не могу да се сетим тачно колико је то трајало, али релативно није дуго трајало, релативно можда.

НАТАША КАНДИЋ: И куда су они отишли?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Они су од нас отишли на другу страну, ми смо били удаљени од тога ту где сам видео цивиле да прелазе пут једно 150 метара, они су отишли на другу страну, не знам у коме смеру.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте их видели поново?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, нисам их видео.

НАТАША КАНДИЋ: А колико је прошло када долази тај војник за кога кажете да је вероватно из САЈ-а, који виче на вас?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Грешио би исто када би рекао 15-20 минута, не могу да се сетим. Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Само, где се све време налазите?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Где се налазим, на улици смо били сво време када је он дошао неко је рекао постројите се овако онако, а видео сам да се војска слаже у ред, у колону, и стао сам исто са свом војском која је била тамо постројена, стао сам и ја у колони ту.

НАТАША КАНДИЋ: Шта радите на улици?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Постројени смо и чекамо.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, од тренутка ви излазите из дворишта напоље, после неког одређеног времена цивили пролазе па после неког времена ви видите овог војника који виче на вас, шта ви радите?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Прије него што тај војник виче на нас.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, шта радите?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Чекамо наредбу да видимо шта ћемо, како ћемо, да ли ћемо се сместити негде, где ћемо преноћити, и где ћемо се сместити, где ћемо боравити.

НАТАША КАНДИЋ: Шта се на улици догађа?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: На улици ништа, тренутно се ништа не догађа. Чује се где по који метак да опали и оно ништа, седимо, стојимо ту у групама ту на том ћошку и причамо тако коментаришемо шта даље и тако где ћемо.

НАТАША КАНДИЋ: Кад ви чујете ту пуцњаву?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Те, од изласка из аутобуса више пута сам чуо на интервале да понегде неки.

НАТАША КАНДИЋ: На улици кажете мало пре чује се неки меци, кад чујете?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Од изласка аутобуса, више пута сам чуо неке.

НАТАША КАНДИЋ: Не, ја вас питам од изласка из тог дворишта и ви сад стојите на улици, па прво видите цивиле, које неко прати негде па после тога кажете следећи догађај је долази тај из САЈ-а и виче на вас.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У том интервалу пре него што је он дошао чуло се негде по један метак два, у интервалима негде пуцањ, и чуо се рафални пуцањ.

НАТАША КАНДИЋ: Чуо се рафални пуцањ?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, у том интервалу док смо ми били на улици чекали.

НАТАША КАНДИЋ: Ви сте сигурни да ви видите цивиле како одлазе и те цивиле ви више не видите је ли?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па колико се сећам колико ме сећање служи, тако је било да је група војника униформисаних лица одвела цивиле не знам ни где ништа, немам ту информацију.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли на улици видите некога од својих?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Стојим ту са Божић Сенишом, стојим ту са Дмитровић Петром, стојим ту са Ђоком, стојим ту са Пеђом, стојим ту са Брком, нас више стоји у тој гомили ту око аутобуса.

НАТАША КАНДИЋ: А неког командира?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Мислите на Слободана Медића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мисли на командире.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, он је мени био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи не можете тако да одговарате пуномоћнику, пуномоћник пита да ли видите ту неког од командира, а ви видите видим или не видим, или кажете кога видите.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја мислим да сам ја рекао да ја нисам командире, него Боца је био командант те јединице «Шкорпиони».

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац молим вас да интервенише са микрофоном.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сведок је јасно рекао, не можемо полазити од тога да су били некакви командири, када он каже ја нисам имао никакве командири, знам да је командант био Слободан Медић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пуномоћник пита и.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Према томе пуномоћник не може да полази од констатације. Дајте ако могу сада да ставим примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте, ајте.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Пуномоћник не може да полази од констатације да постоји више командира, нити од оних чињеница које смо ми овде утврдили. Он може само да пође у питањима од онога што је сведок рекао, а сведок је рекао да за њега нису били никакви командири, да нема појма о командирима, него да има само команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам браниоче, ова ваша примедба од чега треба да пође пуномоћник је евидентирана.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Али и друга су таква питања, председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је евидентирано, све, та ваша примедба. Изволите наставите.

НАТАША КАНДИЋ: Ви кажете за добровољце, које ви добровољце из Шида или из Новог Сада које познајете који су кренули са вама и ви са њима, кога од њих видите?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У Шиду када крећемо, кога видим од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не у Шиду, у Подујеву?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У Подујеву кога познајем?

НАТАША КАНДИЋ: Тада, тада кад стојите на улици преко пута, кога видите?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Видим Жељка Ђукића, видим Шићу, видим Никицу, видим Ђоку има надимак Чикин, видим доста људи које познајем из Шида, углавном те које познајем.

НАТАША КАНДИЋ: Кад долази тај војник из САЈ-а, како ви кажете, је ли се ви приближавате њему је ли вас он?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, између тога пре него што ће он доћи чуо се рафал, чуо се рафал и онда из те дугачке улице долазила је и друга војска, скупљала се сконцентрисала се ту око аутобуса, ти аутобуси гдје су били паркирани, ту се војска сконцентрисала, ту је већ било близу стотињак војника који су долазили из свих смерова и скупљали се око аутобуса и онда смо били сви постројени јер је речено да се постројимо.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, чекајте, чекајте, онај тренутак кад долази тај, када оно што нам ви кажете, онда тај из САЈ-а виче на нас и рекли сте нам шта вам све говори, ја говорим о том тренутку где се ви налазите када он долази, где он долази, где се он зауставља, коме се обраћа?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Он долази код аутобуса, код аутобуса ту код нас где смо ми.

НАТАША КАНДИЋ: Код аутобуса?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А где се налазе, где се ви налазите?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја сам ту постројен, баш испред тих аутобуса јер се сва војска већ повукла и ту смо направили концентрацију ту око тих, око тог дела града где смо сви већ се вратили, око.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас, ви сте нам рекли да сте изашли из тог дворишта, кроз ту амфору и да сте ту на улици испред, када одлазите ви одатле? Јесте молим вас, рекао је преко пута на улици, ту, јесте.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Је ли могу да одговорим на питање. Када смо напустили амфору, не могу временски, не могу, када смо изашли из тог дворишта не могу временски да кажем колико је то трајало, поновио сам значи не знам тачно рекао би 10-15 минута, али у тих 10-15 минута чули су се на више места појединачни пуцњеви, чуо се рафал и онда је сва војска почела да се концентрише око тог ћошка ту где су аутобуси паркирани и ту смо сви били постројени када је дошао тај, када је дошао тај униформисани човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај који је викао на вас, јесте.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Који је почео да галами на нас.

НАТАША КАНДИЋ: Само ми молим вас реците, ко вама каже, докле ви стојите ту испред преко пута улаза?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита пуномоћник ко вас је упутио да кренете на аутобусе, ко вас је упутио?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Госпођо ја сам изашао на предлог Жељка изашли смо напоље на улицу и ту смо стајали не могу да кажем временски колико је то било, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и ко вам је рекао да идете у аутобусе?

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, само, је ли ви ту чујете.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У аутобусу чујемо галаму, у аутобусу чујемо галаму, и чујемо, не у аутобусу чујемо галаму испред постројени смо, постројени и чујемо оне све речи које сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћник не пита то.

НАТАША КАНДИЋ: Вратимо се корак назад. Ви сте на улици, кад и рекли сте, тако сам ја разумела да док стојите ту ви чујете тај рафал, је л' тако?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Чујем и појединачне метке у даљини и рафал чујем испред.

НАТАША КАНДИЋ: Како долази до тога да се ви упућујете према аутобусима?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Аутобуси су ту у близини, а из свих делова улица и кућа, тих дворишта скупља се војска и окупља се око аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко каже иди у аутобусе или ко до аутобуса?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нико. Прво је постројавање, не знам ко је наредио, видим да сва војска стаје, тако сам изјавио и стојим иза тога. Видим да сва војска стоји у колони, Жељко није поред мене и онда долази војник који нам свашта говори.

НАТАША КАНДИЋ: Колико су аутобуси далеко од улаза, од улаза који ви зовете амфора?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу сад тачно да се сетим, али нека моја процена ако хоћете по слободној некој мојој процени можда око 150 метара од тог улаза у двориште, у то двориште у тај амфор.

НАТАША КАНДИЋ: А како ви то што одједном војска креће, како, на основу чега ви сад крећете то што видите друге?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' вам неко наредио да кренете или вас је неко позвао или сте самоиницијативно?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Иницијативно сам напустио двориште и тамо смо се скупили на ћошку, стојали смо ту близу аутобуса и онда смо видели да се групише, сва војска долази на ту, на центар тог места где се скупљамо и онда је неко рекао, не знам ко, ја знам да сам ја стао у строј зато што сви стају у строј. Дошло је униформисано лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да не понављате.

НАТАША КАНДИЋ: Е, сад сте нам рекли да је то униформисано лице рекло оно што сте нам рекли, а после тога кад сте ушли у аутобус Жељко Ђукић такође нешто говори и рекли сте слично као што говори тај из САЈ-а?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У том жаргону се Жељко исто изразио.

НАТАША КАНДИЋ: Шта то он каже?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Исто у том жаргону како је – «како вас није срамота, како попишали сте оно све моје до сада у животу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његово ратовање од раније?

НАТАША КАНДИЋ: Добро, само нам реците сада колико сте ви добар пријатељ са Ђукићем?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Довољно добар да бих био човеку у сватовима, не идемо један другом на славе, а релативно смо често се сретали у граду и пили кафу заједно.

НАТАША КАНДИЋ: Ово што је он рекао тада у аутобусу, да ли га ви питате о чему он то говори?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, нисам га питао, колико је судија читала Жељко је изјавио неке друге, ја се тога не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је изјавио да је гледао да сте ви видели својим очима?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, ја то нисам видео, могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте му рекли?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја само кажем да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли њему рекли можда видео сам све?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, ништа нисам ни коментарисао у вези тога.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте икада са њим причали о том догађају о Подујеву?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Никад у детаље, зна се само кроз штампу да смо читали ујутру пре подне на кафама како је ко приведен, како је ко ухапшен, зашто, због чега.

НАТАША КАНДИЋ: И шта сте причали тад кад сте читали штампу, шта сте причали?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па ево на пример једном приликом смо причали да је ухапшен Саша Цвјетан и не знам још неко лице да је ухапшено, да су приведени за злочин у Подујеву и оно да је тамо.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли ви тада питали некога Жељка или неког другог?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не морам Жељка питати кад смо већ тада после њих тих месеци, година знали смо да је доле, знали смо 90% из медија да је доле се нешто десило. Нико није знао тачно детаље шта, како и како се то одиграло.

НАТАША КАНДИЋ: Па јесте ли на крају сазнали шта се догодило доле?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, ни дан-данас једино што знам из медија, кроз овај суд шта се.

НАТАША КАНДИЋ: Шта знате?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Знам да су убијени цивили доле у Подујеву кроз медије и кроз то што сам чуо приче по граду које иду.

НАТАША КАНДИЋ: Које приче у граду?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да су убијени цивили доле.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је речено нешто конкретно, ко, шта, када?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја немам ту информацију.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли неко од бранилаца има питања? Изволите? Бранилац Саша Петровић не може преко реда, а друго не може да виче без микрофона. Изволите?

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Имајући у виду да је сведок рекао овде да је изгубио из вида приликом постојавања Жељка Ђукића, само да се децидирано изјасни да ли је он сигуран да у време када је чуо тај рафал јак који се разликовао од остале пуцњаве да Жељко Ђукић се није вратио у то двориште? Да ли га он види у том моменту само децидирано да каже?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: На само пар секунди прије тог постројавања. Жељко није стајао поред мене али смо сво време били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у време када сте чули рафално пуцање је ли био поред вас?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: У време када се чуо рафал и појединачне пуцњаве Жељко је био сво време на улици са нама у групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И видели сте га тад?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да Жељка, ми само нисмо на постројавању тог секунда кад је се кренуло груписање војника нисмо били заједно. Можда је био ту у колони негде, али није био поред мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите?

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Само још једно питање имам. Пошто је био цимер, делио собу са Ђукићем, да ли му је познато да се из те собе, да се у тој соби делило наоружање као што су овде неки сведоци изјављивали? Он је боравио у тој соби, био је, спавао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из сандука?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Код мене и Ђукић Жељка није било наоружање сем наше пушке кад смо ту ноћ пред полазак задужили. Пушке јесу биле раздвојене по ходницима хотела јер су се чистиле пушке и свака група војника је добила своју пушку да је очисти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Бранилац оптуженог Медић Драгана нема питања. Бранилац оптуженог Боројевић Драгана нема питања. Бранилац оптуженог Шолаја Миодрага да ли има питања?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Имам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: То док су тражили смештај, док је улазио у то двориште, је ли видео Шолају у дворишту?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим, Шолају сам видео када смо изашли из аутобуса и после сам, сећам се да сам га видео оно кад смо се вратили, да ли је био у нашем аутобусу не могу да се сетим, али у дворишту га ја нисам видео.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Ако може да се сети да ли је Томић Милована видео у том дворишту?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим да ли сам видео Шића, Томић Милована, не могу да се сетим.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: А напољу на улици?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нисам видео Томић Милована.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Ништа, хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Пре него што почну оптужени да вас питају, да вас питам о је Рајко Олујић?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Рајко Олујић?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Можда под надимком, по имену не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли га знате, не знате?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Можда по имену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стари «Шкорпион»?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате га? Је ли имао неко у Подујеву тада кад сте били шлем на глави?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим, не сећам се, имали смо капе чини ми се да смо имали качкете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви имали капе или је неко имао шлем, не знате?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је саставни део униформе био и маскирни прслук?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја мислим да јесте, не могу да се сетим, али добио сам од униформе ветровку, панталоне, не могу да се сетим, не сећам се, давно је било не сећам се, 10 је година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је познато да је Медић Драгану позлило, обзиром да није узео своју редовну терапију и да му је неко указивао помоћ?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Немам ту информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то сада да је Ђукић Жељко са вама када он каже и неки нам овде кажу да је он указивао Медић Драгану помоћ, јер је њему позлило, није узео своју редовну терапију, он се онесвестио и онда је Ђукић Жељко чак стигао за све то време њему да помогне?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Могуће, ја то нисам видео, могуће да је то Жељко, ја то нисам видео, не могу да тврдим да није тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми ако сте били у дворишту и у кући и тако у непосредној близини оптуженог Жукић Жељка, он се брани, не да је вама рекао да изађете на улицу, него да је вашим припадницима ваше јединице који су водили

ове цивиле рекао да цивиле спроведе у полицију, ви би то морали да чујете. Јесте ли тако нешто чули?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја то нисам чуо, могуће да кад је рекао кад сам био унутра да је тако нешто рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то рекао?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то припадници? Како је могуће то обзиром на ту удаљеност на коју ви видите цивиле?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нисам са Жељком био сво време у кући, био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас како је могуће то с обзиром на ту удаљеност? Јесу ли они далеко од вас цивили?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Колико се сећам неких можда 150 метара да су ишли на контра страну од нас где смо ми стајали, група војника која је стајала ту на том ћошку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Група војника, група цивила каже Ђукић Жељко, они пролазе ту поред вас и он каже води то на улицу, води у полицију?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Можда је то Жељку изгледало, то је мени изгледало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви то чули или не?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то чули ето то питам? Затим, реците ми да ли у том дворишту што ви кажете башти било неких ограда, порушених ограда, дрвених, чичаних или тако нешто?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим, знам само да је било велико двориште са много кућа и стазица у тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неку помоћну просторију, односно помоћни неки објекат као шупу, као ово, оно како неки описују на једну воду?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Мени је све изгледало као стамбени простор, све те куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као једно насеље?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Као једно насеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у том насељу, значи у непосредној близини тог узлаза кроз који сте ушли, амфора преко пута њега видели неку срушену, неку полу стару, полу стари објеката помоћни или тако нешто или шупу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели можда неки приземни објекат испред кога се налазило нешто за сушење веша? Да ли сте прошли поред тако неке куће?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли кад изађете на прозор те куће где сте се попели на спрат шта гледате, шта видите кроз тај прозор, је л' ту тераса или прозор?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нисам гледао кроз прозор, само сам прошао кроз собу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По вашој оријентацији на где гледа тај прозор? Наравно не на улицу него да ли гледа на двориште?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: То је кућа која гледа, која има излаз на двориште и која гледа на улицу, то је кућа, то је отприлике нека моја орујентација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да с једне стране гледа на двориште, практично се налази тај прозор преко пута улице, је л' тако?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу сад да се сетим тачно целе те куће, имам само неке слике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тако сам вас ја и схватила. Практично кад се попнете горе ви гледате исто оно што би видели кад прођете кроз амфор, станете и гледате право?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не могу да се сетим, знам да је кућа била на спрат и била је са више соба и углавном већа кућа је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели да ли је неко претресао ове цивиле?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте ви сазнали да сте резервни састав полиције? Мало пре сте рекли да сте резервни састав полиције?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: То су нам рекли кад смо кренули из Шида да идемо као резервни састав МУП-а Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то рекао?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па ти који смо сели, ја, Момић, било нас је тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли Момић имао неку функцију уз Боцу?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не. Колико ја знам није имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био обезбеђење неко и то?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам, ја немам те податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вас пратила полиција до Подујева?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не сећам се, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е, видите сад ми смо овде дошли у један проблем. Ђукић Жељко овде каже да је он вас попео горе, па је затим ту интервенисао да се ови цивили изведу на улицу, па је успео да на улици види како један припадник ПЈП-а из пушко-митраљеза убија једног цивила, старијег затим што је био неки окидач за читав овај догађај, затим да је ту на улици био са Томић Милованом, који каже да су они били заједно али у међувремену је одлучио да се смести у тој кући где сте ви били па је кренуо у аутобус да узме резервну униформу. Он је наиме добио две униформе а не само једну јер је био крупније грађе, онда је кренуо у аутобус, он уопште не спомиње да је ту стајао с вама на улици. С друге стране и Томић Милован каже, описује неку другу ситуацију али и он је био са Ђукић Жељком, али није био са вама, па је он чак и залегао кад је чуо ове рафале итд. и шта је сада ту тачно ко је ту био, шта се ви сећате?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Госпођо судија, мислим да сам довољно био јасан. Што се тиче Томић Милована шта је он изјавио не могу да гарантујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту био с Ђукићем, је ли ви, или Томић или Никица или Ђока Чикин, ко је био ту?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја сам био са Ђукић Жељком којем сам дао своју пушку и попео се у ту кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што он каже да није био ту, па је био с Медићем, па је указивао помоћ Медићу, како је све то могуће?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што ви причате то онда уопште што нам је он испричао у својој одбрани није могуће и при том он каже.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам, ето нека каже шта ја измишљам или да ли нешто. Моје сећање тако каже да сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И при том он каже да сте ви све видели и да сте због тога плакали, да сте му рекли човече ја сам све гледао својим очима?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: То није истина, рекао сам да то није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви у стању да се сетите нечега, неких делова, ми имамо овде неке слике тог дворишта у коме се све то десило па ћу да вам покажем да видите да ли се сећате нечег? Нећу вам показивати скице само оно што је фотографисано.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Помоћи ћу максимално колико будем могао, чега се сећам ја ћу вам помоћи максимално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има потребе да се све ове фотографије које су сачињене приликом увиђаја стављају и показују преко документ камере? Не? Добро.

За овим суд, доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се сведоку покажу фотографије које се налазе у списима предмета и које су сачињене приликом вршења увиђаја, па сведок након што је погледао фотографије изјављује:

Погледајте пажљиво те фотографије.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ово су слике са лешевима, леш нисам видео ниједног секунда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај улаз, та кућа, та приземна кућа?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, овде видим чеклиће и меткове, неке муниције, капсуле испуцани бетон, ово ми ништа није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је сачињено приликом увиђаја.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ништа ми ово није познато, ови лешеве то ми ништа није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок изјављује ништа ми није познато.

Значи, на ово што вам предочавам, питам вас још једном пре него што крену оптужени, на ово што каже оптужени Ђукић који углавном потенцира да сте

ви све видели, да је његова жена обавила разговор са вама и тај разговор снимила у погледу вашег сведочења, да је он ту и каже они излазе, он каже, с њима излазе Стопарић Горан, Томић Милован, П-1, ту је било припадника моје јединице, он је ту на улици али није са вама, па ту гледа тог припадника ПЈП како убија тог старца, онда види ову групу, па је он упутио да се та група води, да се та група води у полицију, па је Томић Милован хтео да се врати кад је група враћена у двориште, он каже ди ћеш Шићо човече?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: То је вероватно све разговор између њих двојице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви сте све време ту поред Ђукића и ништа од овога вам ништа није познато, је л' тако? Да ли вам је нешто од овога познато?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Његов разговор ништа ми није познато, његов разговор то нисам чуо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ту Томић Милован кога он вуче и каже ди ћеш Шићо?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, ја то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И цивиле треба да видите онда како улазе унутра, како се врћају?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте с Ђукићем?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не знам шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите сада оптужени да ли имају питања? Изволите? Окрените се овде пратите оптуженог преко монитора како он поставља питања.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Прво бих да питам сведоку да ли он можда покушава мене да заштити сада овде пред овим судом од нечега?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Је л' могу да одговорим?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Пошто је питан више пута о нашем познанству, дружењу па да не би то можда било?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Је л' могу да одговорим на питање Жељково?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не покушавам од ничега да заштитим Жељка. Све што сам рекао у вези Жељка то је жива истина, био сам са њиме тамо доле и сво време је био напољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Каже сведок да је за њега компромитујући да се појави овде пред судом. Па да ли је за мене компромитујуће да будем оптужен за једно овакво страшно дело које је урађено у Подујеву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је евидентирано као ваша примедба, ово није питање за сведока, држите се постављања питања.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Држим се ја свега. Ја не знам како и шта да питам човека пошто човек не жели да каже ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете примедбу да изнесете?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Могу да изнесем примедбу, значи генерално на његову целокупну изјаву, што стојим и сада иза онога све што сам рекао да је истина, могу све поновити шта сам рекао пред њим, с тиме што се тиче Сарапа Драгана ја

човека потпуно разумем поготово сад после овог догађаја у Шиду после погибије овога Косановића после свих тих догађаја и тих напада и претње сведоцима и не би ни инсистирао од сведока да он ако то не жели не мора ништа ни да каже, с тим само желим да му кажем да сам ја оштећеним с тим и да сам ја у затвору већ 18 месеци. Сви они овде долазе, сви су били са мном, сви су били са мном, ја ухапшен. Ухапсите онда све њих који су били са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је евидентирано као примедба. Да ли имате?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ако сам ја пуцао, оптужен сам за та убиства, они сви само стоје, ја идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате питања за овог сведока и још неку примедбу на његов исказ?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја морам вама прво нешто да предочим, да вам кажем овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, прво морате да нам кажете да ли има питања за овог сведока?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја морам прво да вам кажем ради безбедности своје породице ако хоћете да слушате, ако нећете нећу ништа више да говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте оптужени Ђукић Жељко.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да слушам вас врло добро, слушам цело време овде 18 месеци. Мени кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се молим вас на место.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Само две реченице да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Мени кући долазе и прете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђукићу, искључићу вас сада.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Искључите ме, више не долазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте ме оптужени Ђукићу. Оптужени Ђукићу, седите, смирите се, када буду други оптужени завршили са постављањем питања ви ћете изаћи и рећи оно што је овде важно. Да ли оптужени Медић Драган има питања? Добро. Да ли оптужени Боројевић има питања? Изволите? Оптужени Ђукићу молим вас да не галамите.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Имам питање за сведока. Ви сте једно време боравили у Холандији, ја мислим да је то било 2004. године, је л' тако?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Јесте.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Јесте ли виђали Горана Стопарића тамо?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Јесам.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Да ли вам се он некад фалио да је добио паре од некога да оптужи пет, шест људи из јединице и ако је, од кога је добио паре, то је само питање, ништа више.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Горана Стопарића сам виђао у Холандији, знам да ми је причао да је добио неке паре везано за тога што је био рањен у руку и што је изгубио лакат, не знам сад тачно на којој руци, али знам да је добио тамо неке паре и да је тамо ишао на школовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добио паре као обештећење за ту повреду или добио паре за нешто што ће рећи ово што пита оптужени Боројевић да оптужи некога за догађај?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Када се кроз медије знало да је Горан Стопарић заштићени сведок и да је добио од не знам већ кога да је добио тај статус заштићеног сведока добио боравишну дозволу или већ не знам ни ја шта, држављанство у некој од европских земаља везано за тога што је сведочио против.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита вас оптужени Боројевић да ли вам је Стопарић Горан рекао да је добио новац да би оптужио неког од припадника јединице за овај догађај у Подујеву?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја немам ту информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је он то рекао?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, он то мени, нисмо причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ДРАГАН БОРОЈЕВИЋ: Немам више ништа, то је то. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли оптужени Шолаја има питања? Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте ушли у аутобус где сте сели?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Сео сам с десне стране у аутобусу кад уђем, кад гледам према аутобусу унутра, како у задњем делу аутобуса са леве стране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, негде близу возача или?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Мислим да је други или трећи сиц, не могу сад да се сетим давно је било, ту негде у предњем делу аутобуса.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где је Ђукић који је каснио пет минута иза вас где је он сео?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ђукић Жељко се попео на улаз аутобуса степениште и оданде је рекао оно све што сам рекао да је у сличном жаргону, контексту као што је рекао онај човек.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи да аутобус је кренуо или није кренуо још?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, онда су после улазили, допуњавало се са војницима, после су војници, Жељко Ђукић је ушао можда иза мене пет минута, било је десетак војника можда унутра, не сећам се тачно баш, није био пун аутобус.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, аутобус још није кренуо из Подујева, био је полупразан, кажете десетак људи јеј било у аутобусу кад је Ђукић ушао и то је рекао?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ту напред нас смо пар седели и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Да ли сте за време док сте стајали са Ђукићем, а након изласка из дворишта, значи на тој раскрсници ту што ви зовете центар, да ли је неко из неке друге јединице протрчао, прошао поред вас ужурбано, можда неки лекар или?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Колико се сећам било је неких војних кола, пролазили су, било је циркулације и друге војске кроз Подујево. Ми смо стојали на некој раскрсници где је доста људи пролазило углавном униформисаних лица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ови који су тако да кажем, ако су прошли питам да ли сте видели да су они ушли у то двориште из кога сте ви изашли?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Не, ја нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели да је било ко од неке друге војске која не припада «Шкорпионима» да је прошао поред вас и ушао у било које друго двориште?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Кажем вам то сам на раскрсници, то је раскрсница где је циркулисала и друга војска, некакви аутомобили, приметило се да људи циркулишу униформисана лица на тој раскрсници.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Циркулишу као нормално или циркулишу ужурбано као да се нешто десило?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: До тада се ништа није десило, нисам уопште обраћао пажњу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Ђукићу, молим вас сада изађите да завршимо са питањима са сведоком, са примедбама, па ћемо онда да наставимо да чујемо шта ви имате да нам кажете? Значи, прво ћете се сконцентрисати на то да ли имате питања?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Да ли си ти сигуран да ја нисам учествовао у злочину који се догодио у Подујеву, а који ми се ставља на терет?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја сам сто посто сигуран да Жељко Ђукић нема ништа са овим злочином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Како ти то знаш?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Зато што си био сво време близу мене и самном.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Да ли можеш да кажеш шта се прича по Шиду од када сам ја ухапшен и зашто сам ухапшен, да ли ишта се прича о томе, зашто сам ја овде, да ли сам крив?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Цео град зна и везано за Ђукић Жељка да Жељко нема с тиме ништа и да Жељко Ђукић није тај човек који би тако нешто урадио.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Добро. Да ли сам ја изашао из дворишта, а после мог изласка напоље да су цивили остали живи и здрави у том дворишту? Да ли ти је то познато?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Жељко, заједно смо напустили двориште, цивили су остали у свим тим, пред кућама, свим тим, како бих рекао, зградама, остали су испред својих кућа, ми смо напустили двориште међу првима.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па не могу да поставим питање кад овај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате питање, имате примедбе.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Прича овако како и је, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта сада прича како јесте или како није, па онда кажете није тачно то што он каже, шта?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па на пример за тај камион, он се не сећам, мислим глупа ствар, не сме да каже, чега се боји да каже за камион, возили камион, па ја и он смо били у том камиону, на пола пута између Београда и Пролом бање, чак је

појео храну од човека у камиону, мислим која, не сме рећ да је био у камиону, да ли је оружје дошло с нама, то је глупост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да се сведок плаши да каже све што зна, јел тако?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Па не знам због чега то, не сећа се тога, што се има не сећат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел чујете шта вас питам. Оптужени Ћукићу, да ли чујете шта вас питам.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да се сведок боји да каже све што зна, јел то ваша примебда?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Да, тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате нешто да питате овог сведока, или да му ставите неку примедбу још?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Па ето можете му показат моју фотографију из Пролом бање, због мог изгледа, да види да ли сам тако изгледао у време извршења овога, кад сам био тамо, како сам изгледао кад сам био мобилисан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам вас уопште разумела.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Описивао је како изгледам па ако можете фотографију ако је битно да докаже да ли сам имао браду, нисам имао браду, то ако може, ако нисам до сад већ сто пута доказао како сам изгледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви предлагете да му се покаже фотографија или не?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Па да му се покаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево сада ћемо.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Да каже да ли сам изгледао тако у Пролом бањи када сам био, или је рекао да сам имао дужу косу, не знам ни ја шта је рекао, ја сам се ошишао.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја сам рекао да није имао дугачку косу и да је био обријан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте вас двојица разговарати, сачекајте фотографију.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим се на тражење оптуженог Ћукића сведоку показује фотографија из списка предмета која је сачињена испред мотела у Пролом бањи, па сведок изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли препознајете Ћукић Жељка?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да. Баш како сам описао, фришко обријан, сад не могу да видим због капе, али сада када се врати сећање било је тамо шишања нека, шишала се војска између себе, сад враћам, Жељко је вероватно био ошишан, али прије овога, то је вероватно тамо ошишан, али прије одласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је изгледао управо тако?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Тамо је изгледао овако, али прије одласка за пријаву за добровољце није имао овако кратку косу, имао је дужу мало косу, јесам ли ја у праву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Изјављује да на фотографији препознаје Ђукић Жељка и да је он изгледао тако када се десио догађај у Подујеву.

Да ли имате још неко питање?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па да ми каже ко то прича у Шиду само да могу да позовем те људе да сведоче, пошто ти знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ко прича?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па каже да причају да сам невин, да немам везе са овим, па пошто ја не знам ко све то зна, да могу да позовем те исте људе овде да сведоче и одакле они знају да сам ја невин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то прича?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Па релативно 80% грађана Шида, то је значи отприлике неких.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 80% грађана Шида?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да, који га, мислим друшта који га знају, значи сво то наше друштво које га зна, 80% њих зна да је Ђукић Жељко, то значи отприлике хиљаду, две људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хиљаду, две људи?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Питао бих га само нешто, знаш да имам четворо деце, да сам без средстава за живот, да ми је и струја чак искључена и да сам овде невин 18 месеци у затвору, а ти знаш неке ствари а бојиш се да кажеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ суочење између оптуженог Ђукић Жељка и сведока Сарап Драгана па исти окренути један ка другом лицем у лице изјављују:

Окрените се према Ђукићу, кажите му да знате, само ово и да није тачно да сте плакали, да није тачно да сте му рекли да сте све гледали својим очима. Њему кажите.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да се окренем према њему?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, и ви њему. Ви ћете њему рећи оптужени Ђукићу ово што сте сада почели да причате, ја сам вас прекинула, кажите му у лице.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Па знаш, ти знаш шта је било, знаш да сам изашао пре тебе из тог дворишта, изашао си после мене на постројавању ниси ме могао ни видети, ниси ме могао видети, то си истину реко, једино што си рекао да ниси ме могао видет на постројавању, јер сам ја са Томићем дошао од места где је убијен онај старији човек тамо, и дошо према теби, кад сам пришао теби, пошто сам тебе видео, ти си изашо после тога из дворишта, ја не кажем да си ти видео шта се десило у дворишту, да ли си ти био у кући, где си ти био, ја то не знам, ја не тврдим да си ти видио ко је шта урадио, али си изашо, значи после тог, из тог дворишта. Пришао сам теби, ти си од мене окренуо главу, не кажем да си ти цмиздрио тамо, арлаукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, немојте понављати своју одбрану, реците му то да је плакао или не. Кажите му плакао си, реко си ми, гледао сам својим очима, то му реците.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Па не, није он плакао, сад да је он, биле су му сузе у очима, ја сам га питао шта радиш, шта је с тобом, што ти плачеш, ти си реко овако, пусти у пичку материну, види шта су ови урадили. И ништа ти мени о томе ниси говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите му је ли то тачно или није?

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Жељко, колико мене сећање моје служи, знам да нисам плакао, и знам да нисам, ако Жељко тврди да сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему реците.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нисам видео својим очима.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Не тврдим ја да си ти видио, не, не.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: И из медија све после што смо знали да је постојао злочин знамо из медија, и знамо кроз причу војника између нас, својим очима тврдим одговорно овде да нисам то видео, и тврдим да ако треба, ако ће њему бит лакше, ја сам спреман да исто тако будем затворен 18 месеци, јер Жељко треба да иде кући код своје деце.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Хвала ти Драгане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да је суочење завршено, на начин који је евидентиран у списима.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Нисам видео ништа, веруј ми да нисам.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Не кажем ја да си ти видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се. Господине Сарап, окрените се овде, немојте да причате, суочење довршено.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Не кажем ја да си ти, нисам ни рекао да си ти видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви имате још нешто да кажете везано за сведочење овог сведока, или ћемо сведока да удаљимо, ви ћете да останете, да нам кажете те ваше недаће.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Могу да кажем у вези овог сведока ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, ипак још да кажем траје суочење, али није одговорио на ово, сведок тврди да су заједно изашли из дворишта, а Ђукић каже да је он изашао пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на те околности добро. На ту околност.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Јел могу појаснити ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, објасните.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Изашао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, гледајте Ђукића и кажите му јесте ли заједно изашли или сте ви остали, он каже он отишо са Томићем.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Жељко знаш да сам прескочио ту капију.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Капију, ниси прескакао капију никакву.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Амфор тај везан за ту улаз у кућу.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ниси прескакао амфор.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја кажем, мене, ја знам да јесам.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па ниси скакао амфор, ако је амфор био отворен, шта је прескакао.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Пушка.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Пушку си оставио доле уза зид, ја сам ти помогао да се попнеш на балкон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте ме. Ђукићу, слушајте ме. Шта причате ви Ђукићу.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па није амфор прескакао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само причате непрекидно, да ли сте ви чули на коју околност треба да се суочите оптужени Ђукићу. На ту околност што сте рекли да сте ви изашли први а он је остао, он каже да сте заједно изашли из дворишта и да он није остао ту, реците му у лице, да сте ви отишли, да је он остао и да је видео све.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ја сам изашо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви њему господине Сарап реците то, јел он први отишао а ви остали унутра и гледали.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Да ли ја могу да вам поновим своју изјаву, Жељко ме је викао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да поновите, реците њему.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја сам изашо са Жељком напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно смо изашли нисам видео ништа.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја са Жељком изашли смо на улицу у том излазу из куће напустили смо заједно то двориште, на твоју иницијативу, на твој предлог реко си напуштамо двориште и идемо на улицу. Реко си идемо напоље, јел куће нису биле оспособљене да се ми уселимо у куће, у кућама је било цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ви њему јел то тачно или није.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ушао си у кућу, ја сам ти помогао да се попнеш у кућу.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Тако је.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Оставио си пушку доле.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Чекај, само мало.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Преко терасе, прозора, чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Ђукићу, ми смо сада на изласку, да ли је он остао или не, престаните да понављате, не можете да понављате.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Звао сам га, изашао је и дао сам му пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете понављати оптужени Ђукићу, не можете понављати оно што вама падне на памет, само се на ово суочавамо, да ли ви разумете то. Укључите микрофон, суочите се само на то да ли сте у исто време изашли или не.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Није тачно, нисмо изашли у исто време, изашли смо ја и Томић, у ствари, ја сам изашо и Ђоко Чикин је после мене изашао, он није изашо са мном човек напољу из дворишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел чујете шта вам каже.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Он је изашао после свега ван и зато је и рекао да мене није видео на постројавању, није ме могао ни видети, ја сам отишао неких 20, 30 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел чујете шта вам каже.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: То није тачно, изашли смо заједно.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ето ја сад.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: После кад смо заједно изашли на улицу, заједно смо сви напустили двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Што бих ја лагао, то мени одговара да сам ја био с њим на улици, да је, сад да очекујете од мене да њега ја сад, не знам ни ја шта, нисмо изашли заједно, није тачно да смо изашли заједно, остао је на тој тераси у том дворишту у тој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим вас сад да ћутите, већ сте рекли.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па ћутим, ћутим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим је суочење довршено.

Ви ми реците колико тражите на име трошкова доласка? Прошли пут и сада.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Ја сам, прошли пут сам био, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По 1500 динара, трошкови доласка јел тако.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Овај други пут ме је сад, привели су ме надлежни органи, а први пут сам дошао о свом трошку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок трошкове за долазак тражи, па му суд досуђује на име трошкова за долазак на претрес 26.01.2009. и данас 15.04.2009., 3000 динара.

Што ће вам се исплатити овде, на терет буџетских средстава суда, господине Сарап. Господине Ђукићу искључите микрофон. Седите ту и сачекајте мало да кажем нешто господину Сарапу. Никада више, немојте да вам се деси да сматрате

да је долазак на суд ствар која може да компромитује вас или вашу породицу, што се тиче безбедности то смо у стању омогућимо, да вас обезбедимо, никада више немојте да вам се деси да један кривични поступак у коме је четворица људи у притвору годину ипо дана, у коме су грдни људи и грдна деца настрадали, да вам се деси да овде све нас извргавате руглу, све те људе који су затворени, све те људе који су мртви, тако што неколико дана телефоном разговарате, упозоравате нас да постоје озбиљне опасности за вас, за ваше дете, и затим једноставно дођете овде и кажете то је за мене компромитујућа ствар. Ја сам размишљала да ли да вас казним, за сада мислим да вам је ово довољно, немојте да се то више никада, али апсолутно никада понови. Да ли сте разумели.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Јесам, разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам што сте дошли, довиђења.

СВЕДОК ДРАГАН САРАП: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Ђукићу.

Констатује се да оптужени Ђукић добацује нешто сведоку приликом изласка.

Оптужени Ђукићу, дођите овде упознајте нас са својим проблемима.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Нису то само моји проблеми, то су проблеми свих сведока који и сами видите како изгледају ти сведоци, од Томића који овде умире, до Сарапа Драгана, Николе Ковачевића, да људи једноставно боје се да кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Упознајте нас са тим што сте желели да кажете, имамо још два сведока који чекају, двојицу.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па добро, два сведока. Претње стижу нон стоп значи, ја сам вас обавестио службеним путем да има проблема у породици, замолио сам вас чак да ми одговорите путем, некако сазнате на неки начин шта се дешава у породици, чак нисте ни то урадили. Ја сам замолио да видите, проверите шта се дешава, међутим значи, сад ћу да вам кажем ово. Није сад само више телефоном да се прети, него се и кући долази, значи неки људи долазе, не знам ко су, долазе и лепо кажу жени саветуј шта да прича, шта да не прича, да не нападам сведоке, да не инсистирам да сведоци кажу оно што знају, и ја једноставно не знам, значи мени је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко стоји иза тих претњи?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је у интересу оптужени Ђукићу да управо ви будете овде и да сви сведоци овде лажу, коме је то у интересу?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ја сам вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да прети при том вашој породици?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: У интересу да сам ја овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је то у интересу?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Сведоку П1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у интересу сведоку П1.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Његови мотиви, то сам ја објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи сведоку П1 је у интересу да ви будете овде и да сви сведоци лажно сведоче и при том да прети вашој жени.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Не, не, не, сведок П1 нема везе даље с ничим, он нема везе осим с тим да му је у интересу да ја будем овде, да изврши освету према мени, а освету ту врши преко вас, значи ви њему служите као средство преко кога се он мени свети, ја немам везе с овим злочиним сто посто, ја кажем 20 година је мало за овај злочин, дајте ми 50, стрељајте ме ако сам ја ово урадио, ја везе с овим немам никакве. Мени је само отежано да се овде браним, јер не смеју људи да кажу шта је стварно било, а ја не могу да кажем јер нисам видео, био сам напољу, не могу да кажем нешто што нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћукићу немојте молим вас понављати своју одбрану, реците нам, дакле да ви изражавате озбиљну забринутост за своју породицу којој се упућују претње, тако што непозната лица долазе код вас кући.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Сасвим нормално. Чак мислим, у јако тешкој сам ситуацији, и струја ми била искључена, немам финансиских средстава, немам ништа, долазе, уместо да дођу да помогну нешто да се плати та струја, то сам сад и овоме рекао па сте ме опоменули, нека узме те 3000 што тражи за гориво нек да жени мојој да деци, да деца имају шта јест, сви дођу да траже дневнице, покупе се и оду а ја 18 месеци у затвору, и људи не смеју ништа да кажу, боје се да кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел то то што сте имали да кажете.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Па то вам кажем, сад, биће сад све још теже, како је овај човек убијен, од Косановића овог, дал то има везе с тим, нема, ја не знам, разумете, мени је тешко, мислим на породицу, и сведоци неће ништа говорити. И да вам кажем већ кад о томе причам, и ви сте допринели свему томе, да сте саслушали сведока кад је дошао први пута не би се ово десило са Косановићем и не би тај додатни још страх можда био према њему, а исто и кад сте чули ви овде да је рекао Томић Милован да ће рећ шта зна, ви немате времена сат, два да останете дуже да се он испита, него ето крај радног времена, ви чекајте, робирајте, он ће доћи сад да каже ето не знам, не смем да кажем, нећу да кажем, и није сведок Сарап Драган, онај страх има што он вама говори да није хтео доћи, то је тачно, они сад не сме ни да прихвати да буде заштићени сведок, не сме ништа, а ви радите шта хоћете. Ја кажем у вези, ја сам вас молио да ми заштитите породицу на неки начин, ви сте је заштитили, како сте заштитили кад ми долазе кући, значи сад више нису само претње телефоном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је то све, вратите се молим вас на место, искључите претходно микрофон. Ја бих замолила колеге да оно што превазилази моје обавезе по Закону о кривичном поступку, а тиче се права њихових клијената и посебно режима притвореника, овај, да своје клијенте упуте у то. То значи дописивање, одговарање на писма и тако даље с председником већа, мислим да колеге могу да нађу пар минута времена кад оду у посету да својим клијентима кажу тако нешто како иде. Што се тиче претњи упућених Вашој породици мене полиција редовно обавештава, молим Вас да се не узнемиравате. Што се тиче безбедности Ваше породице немојте да тражите да непотребно интервенишемо обзиром да реалних опасности нити претњи нема, то је проверено, ја то сигурно нисам, значи без

обзира на потпуно неуобичајену тврдњу Вашу непоткрепљену и тврдњу Ваше супруге ја то нисам пустила да не поверим, тако да Вас молим да тако нешто не понављате. Остале примедбе које се тичу начина вођења овог поступка, тога да ли ће суд да ради у оквиру радног времена или дуже од радног времена да саслушава сведока сат или два дуже тог или неког другог дана кад му истекне радно време можете да изнели сте овде то је евидентирано изнећете касније уколико буде разлога за то у жалби уколико се не жалите још боље. За овим ћемо да, нећемо да направимо паузу, завршићемо у шест сати, позваћемо сад ову двојицу сведока, да чујемо браниоца Перковића.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Адвокат Перковић, ја ћу морати кренути за Нови Сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сад, одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми у шест сати завршавамо због Медић Драгана, а ова двојица сведока су ту.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па, онда ћу сачекати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да сачекате. Нећемо, нећемо паузу да правимо да завршимо са овим сведоцима. Позовите сведока Деветак, Деветак Милош ја мислим. Ви ћете бранити, је ли тако, мењаћете колегу?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Констатује се да у међувремену пошто су привремено судницу напустили браниоци Перковић и Петровић исте мења колега адвокат Звонко Радовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам издиктирала браниоци Шолаја Миодрага и Медић Драгана су изашли, па их мења привремено Звонко Радовановић, ако се слажете, Шолаја слажете се? Добро.

Сведок МИЛОШ ДЕВЕТАК

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред судом је Деветак Милош, са надимком «Гица».

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Милана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте кад?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: 02.04.1978. у Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ваше пребивалиште?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Шид, Матије Губца 101.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше занимање?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли познајете овде оптужене Ђукић Жељка, Медић Драгана, Боројевић Драгана и Шолаја Миодрага?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Па да, неке из виђење, неке овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у завади или у сродству неком?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Нисам с никим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Позвали смо Вас као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите. Можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Молим Вас да положите заклетву, текст је ту испред Вас.

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и ништа друго од оног што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћу да Вас питам нешто, да ли знате ко је Драган Боројевић и одакле га познајете?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Знам, па радили смо заједно пар година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте радили заједно у некој дискотеци?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Пар година да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у којој дискотеци?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: У «Паризу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то у Шиду?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: У Шиду да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је власник, нисте Ви?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Нисам власник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Колега један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим како се зове.

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Миљковић Далибор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми сада да ли познајете Стопарић Горана?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле, је ли ту из Шида?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Па из Шида, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се он дружио, виђао и тако даље са Боројевићем или не?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Па, шта ја знам, не могу тачно да кажем да ли су се дружили сад нешто, откуда ја знам, оно долазио је тамо у дискотеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазио Стопарић у дискотеку?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Да, долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Редовно?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Па, како, најђе некад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Вам је познат неки догађај у коме је Боројевић Драган нешто интервенисао да Стопарић Горан не уђе ту у дискотеку, претходно Ви, па онда и он и тако даље, па је то јако наљутило Стопарић Горана?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Па, знам да је, не знам тачно, пре шта ја знам осам – девет година тако нешто, једанпут нешто, шта су, нека девојка ја мислим да су се посвађали нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што су се посвађали око девојке?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Па, не знам тачно, нисам, знам да сам пито само једанпут шта, овај, Рођо зашто, вамо-тамо, он каже због девојке неке, то кад је било ту. Ошамарио га је једанпут мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Па Боројевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Па Стопарића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту пред свима или негде?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Па то је испред дискотеке било, ту су они нешто расправљали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што га је ошамарио?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Па нисам улазио у детаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли га можда Стопарић псовао Боројевића?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Па препирали су се нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ви чули да је Стопарић можда обећавао овде оптуженом Боројевићу да ће му се осветити због тога?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Па то му је обећавао и кад је долазио на кафу у «Париз», пошто је тамо долазио често на кафу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како му је обећавао да ће да му се освети?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Па увек тако кроз неку причу, увек он има неку причу, причо о свему и свачему, волео је да дође на кафу и да држи предавање тамо Стопарић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта каже?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Па, увек је нешто обећавао да ће ово, да ће оно, да му, не знам, да извинете пун свега, овај, и не знам и «Шкорпиона» и овога и државе и власти, не знам, рањен на Косову нико ништа, увек нешто, без динара, шта ја знам, увек он у некој својој причи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли претио он Боројевићу осветиће му се и тако даље?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Па нешто као увек вико, нешто да њих двојица имају, као овај га ишамаро пред свима, нешто као, шта ја знам ко клошар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је имао неке нерашчишћене рачуне?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Неку причу је имо своју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Боројевић Драган овде, овај каже да, овај, да није пустио Стопарића једном приликом, тај који продаје карте није га пустио једном приликом у дискотеку и Стопарић је онда уместо да се врати кући рекао позовите Боројевића, тад су били још другари.

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда је Боројевић дошао и видео да је овај пијан, па је онда рекао «Ајде пијан си сад не можеш чак и да платиш не можеш да уђеш унутра, не пуштамо тако пијане», је ли то принцип неки?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: То тако буде кад дође неко пијан не дамо унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не дате унутра?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Да, не дамо, већ ко иде већ да је пијан, да бауља и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ако он неће да се склони него и даље наваљује да уђе, мислим је ли га гурнете или одвучете или нешто?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Увек неко од нас интервенише, увек неко интервенише ко кога познаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли га мало гурнете, одвучете, шта му радите?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Прво причамо, ако можемо да се договоримо причамо, али кад пошто већином не можеш да се договориш увек буде, не знам, конфликт неки увек испадне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: И онда већином сви они нешто прете, дође, неки се врате, неки се не врате, неки дођу с ножем, неки са све и свачим, значи свега је било. Ја радим тамо 10 година свега је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли га изгурате?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Па изгурамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Боројевић да је он тако исто изгурао до стазе, ухватио за раме и изгурао до стазе.

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Па исто тако, већином то сви раде, тако већином сви раде, пошто је то амфорт, затворено све, онда већином изгурамо, ако буде милиција некад интервенише, ако не буде, пошто стоје испред, 80% стоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да помогну?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каже Боројевић да је он тако изгурао до стазе Стопарића.

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда је Стопарић рекао Боројевићу «Шта је ти, јуче си дошо у Шид», онда га је псовао и онда је Боројевић ту њему ударио 5, 6, 7 шамара, на шта се Стопарић одмакао и рекао «Осветићу ти се, наместићу ти зврчку неку» и каже онда је дошло ово сведочење у овом поступку, он није то очекивао, он је очекивао неке индијанце да га туку и тако даље, међутим десило се ово, да ли се Ви сећате тако неког догађаја из 2000 године, тако излази јануар месец 2000 године када је Боројевић баш онако лепо ишамарао Стопарића тако како он каже?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Па не могу рећи да сам видео тачно, ја знам ударио га је, значи не знам, значи видите ту дискотека прими хиљаду до хиљаду двеста људи, улазе, излазе, свега, а кад је тако нешто увек неко стоји са стране, увек нас тројица стоји на улазу гледамо, значи увек гледамо да неко не дира колегу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а јесте ли чули Ви такву једну претњу «Осветићу ти се, наместићу ти нешто» и тако даље, то јесте ли чули?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Па, претио му јесте, сад не могу се ја сетити свега шта је говорио баш тачно. Претио му јесте, свако прети, да изазовеш било кога и трезног и пијаног сви прете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Прете значи сви. Претио му тамо, не знам, да ће се осветити, да ово, да оно, да га не шамара ту нешто као не знам клинца, ово, оно, шта ја знам, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има питања? Не. Да ли имате питања? Не. Браниоци? Немају. Оптужени Боројевић? Нема. Да ли Ви имате још нешто да кажете?

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Па немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Ваши трошкови за данас колико износи путна карта су 1.500,00 динара по нашој евиденцији, па ћемо Вам толико досудити.

СВЕДОК МИЛОШ ДЕВЕТАК: Добро.

Сведок трошкове тражи за данашњи долазак, па му суд досуђује 1.500,00 динара на име превозних карата, а на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам, можете да идете. Замолите да дође молим Вас Струхар Игор.

Констатује се да се вратио бранилац Перковић и бранилац Петровић.

Сведок СТРУХАР ИГОР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Струхар Игор је ли тако?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани «Зуба»?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Марјана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година Вашег рођења и место?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: 08.08.1976., Шид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми Ваше пребивалиште где је?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Матије Губца 111.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Шиду?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ваше занимање?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете овде оптужене Ђукић Жељка, Медић Драгана, Боројевић Драгана, Шолаја Миодрага, да ли сте у сродству или у завади?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Позвани сте овде као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Прочитајте молим Вас текст заклетве.

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Реците ми да ли познајете Боројевић Драгана и одакле?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Знам га из Шида, радили смо заједно у дискотеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: «Париз».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чији је власник извесни Далибор, је ли тако?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Да. Миљковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта сте Ви радили?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: На картама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Продавали сте карте?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Он је у обезбеђењу радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај претходни сведок шта је радио Деветак Милош?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Исто у обезбеђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто у обезбеђењу. Да ли познајете Стопарић Горана?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Знам га из Шида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он долазио ту у дискотеку?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Често, повремено?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Па с времена на време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се он дружио и виђао с Боројевићем или не?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Мислим да није, долазио је тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да нека ситуација у којој је Стопарић Горан претио Боројевић Драгану?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Да. Знам да је било то неке 2000. – 2001. да га је Драган Боројевић извео из дискотеке и напољу био, добио шамар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што га је извео?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Па, нешто је направио, тамо неки проблем, неку је девојку нападо, знам пошто је благајна пар метара од излаза дискотеке да је Стопарић реко «Зажалићеш због овога» тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: То знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Боројевић да је дошао Стопарић и хтео да купи карте, међутим нисте хтели да га пустите он је био пијан, позвали сте, онда је он рекао зовите Боројевића.

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Па, био је, па је онда нападо вамо-тамо, па је онда ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај догађај, је ли тако?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви сматрали да је то тако озбиљно да би он могао да лажно сведочи нешто и да терети Боројевића за нешто што он није урадио?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Па могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то било тако озбиљно, је ли он био тако љут?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Па био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доста је био љут?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Јако је био бесан, јел била ту дискотека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер престао да долази после у дискотеку?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Па јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуно престао?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако се наљутио?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер су престали они да се друже, да разговарају?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Да, да, да ради тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле Вам је то познато?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Па зато што сам био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се жалио нешто Боројевић или не?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сећате још нечега везано за Стопарић Горана и сукоб његов са Боројевић Драганом?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Не, не сећам се, само то да је реко «Зажалићеш због тога» и он се окренуо и отишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неки сукоб између девојке, између њих двојице због девојке неке?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Па то знам да је била нека девојка али не знам која.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад, том приликом мислите у дискотеци?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, овако мислим због неке друге девојке?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Не знам, можда је и било али не знам сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вама није познато?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли неко има питања или не?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Што је то Вама значајно господине Струхар после 7, 8, 9 година да упамтите тако нешто? Што је то значајно у Вашем животу?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Не разумем?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ево кажете било је то 2000. или 2001. године па њих двојица су били у сукобу, па због тога.

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Па не сећам се тачно које, знам да је то, да се десио тај.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па нам сад испричате море детаља, па ми није много јасно што је то толико значајно да Ви то запамтите после толико времена, ето само?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Па имам добро памћење.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је таквих ситуација било у којима је Боројевић извео некога и одстранио због?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Па, скоро знам све.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Ситуације, знам ситуације.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Је ли се сећате сваке те ситуације?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Да, кад сам био ту, пошто радим на улазу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ајде наведите нам још две, ето само?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Па било је, не знам, да је извео пар момака који су били пијани.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кога? Именом и презименом и због чега?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Па не сећам се сада које име и презиме.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Велики град, није нешто велики али не могу ја запамтити име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте упамтили баш Стопарића?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Па зашто? Зато што је долазио тамо и то, знам га и од раније, из града га знам и то, пошто је долазио тамо у тај кафић и у граду смо се виђали и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове друге, које је избацио Боројевић?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Па знам и њих али не тако добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли тужилац има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се завршило то, овај, Ви кажете он је ушао у дискотеку па је нападао неку девојку, па га је Боројевић избацио?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта се онда десило кад су изашли напоље?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Изгуро га је напоље и овај нешто засто, стао, вамотамо, кренуо је мислим на.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли неко неког ударио?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: На Боројевић Драгана и Драган му је ударио шамар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајте само поново, ко је кога ударио?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Драган је ударио Стопарићу шамар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Један шамар?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Да. Иначе након.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Драган, како је реаговао?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Драган се вратио унутра на радно место.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, али значи Стопарић је ударио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Оптужени Боројевић је ударио Стопарића, једном или више пута?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Боројевић је Стопарићу, а шта је Стопарић урадио онда?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Ништа, стао је напоље и гегао се вамо-тамо и онда је кад је Драган ушао он је рекао «Зажалићеш због овога».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи Боројевић је већ ушао кад је овај то рекао?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи Боројевић није могао да чује то?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала Вам, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли ви имате питања? Не. Одбрана? Оптужени Боројевић? Не. Нико више нема питања? Јесте само Ви чули ту претњу?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Да, ја сам то чуо пошто је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже и Деветак Милош да је чуо и он.

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Могуће да је био на улазу, ја нисам, пошто је благајна има само отвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да је Боројевић ушао?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Па зато што сам видео да је прошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је прошао?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд зна Боројевић да му је Стопарић Горан претио? Каже видео сам га како ми прети и каже «Зажалићеш» и каже уопште нисам очекивао то, ја му кажем дођи доведи те твоје да ме туку.

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Па, ја сам после дискотеке, па после дискотеке кад је фајронт био пито сам шта је било, он је реко ради девојке, ја кажем реко је да ћеш зажалити нешто, ово-оно и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли чујете шта каже, Боројевић каже да је тај Стопарић њему рекао «Зажалићеш» и он је мислио да је то да ће он да га туче после тога, каже «Дођи слободно, дођи ту сам».

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Па вероватно, није вероватно претпоставио да ће се овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је чуо? Он није чуо то, сигурни сте?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Не знам, можда је и чуо, нисам сигуран, не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Да ли имате још нешто да кажете?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Не.

Сведок трошкове тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тражите трошкове за долазак?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкове тражите за долазак?

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Да.

Па му суд досуђује 1.500,00 динара колико износе трошкови превоза од Шида до Београда и натраг, а на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исплатиће Вам овде Служба за помоћ и подршку сведоцима. Можете да идете.

СВЕДОК ИГОР СТРУХАР: Добро. До виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, за данас смо завршили. Настављамо 11. маја, 12., 13. и 14. Предлози. Добро. Изволите.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Судија ја морам да предложим укидање притвора према окривљеном Ђукићу. Имајући потпуно разумевања да се овај поступак води због злочина над цивилима, а пре свега над тако малом децом ја морам да истакнем разлоге који се тичу породичних прилика окривљеног Ђукића. Наиме, тешка је материјална ситуација у којој се налази тренутно његова породица, с обзиром на то да већ дуже времена су без икаквих примања, без икаквих финансијских средстава у немогућности да буду помогнути и од родбине која живи у другој држави, у Хрватској, да он има четворо малолетне деце, узраста од годину и нешто дана па до средњошколског узраста, да они су тренутно односно у последњих месец и више дана без струје, тако да без средстава да деца иду у школу, без одеће, обуће, да се издржавају искључиво од пољопривредних радова, да је он практично глава породице која ту већ није дужи временски период, а како се овај поступак ближи крају предложио бих да му се притвор замени неком другом мером обезбеђења присуства окривљеног, мислим да нема никаквих готово изгледа да се он не појављује овде пред овим судом схватајући и сам у каквој је позицији и за какво дело одговара, а и да му се практично ту налази породица без које, због које би евентуално и био укинут притвор и без које сигурно коју не би оставио на цедилу одлазећи односно својим бекством.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Тако да би из тих разлога предложио имајући у виду, напомињем опет о каквом се кривичном делу, злочину ради, апсурдно је да истичем те разлоге који се тичу сада његове деце, али ипак имајући у виду исказе свих саслушаних овде сведока који су изричито па и овај данас Сарап Драган указали да он критичном приликом заиста није био на лицу места извршење кривичног дела и исто је тако аспурдно да они се сви практично позивају и свој алиби овде, видело се да из страха дају неке исказе, да им се тресе вилица, што Ђукића посебно иритира и његово понашање у доброј мери, овај, такво због начина на који су се давали искази тих сведока за које, који опет тврде да он није био ту али и свој алиби некакав за једноставно исказе које дају да не знају, да нису упознати са овим делом на неки начи траже у присуству њиховом са окривљеним Ђукићем ван овог места извршења кривичног дела, ето толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко има предлоге? Изволите
АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: С обзиром на исказ данашњи који је дао сведок Сарап Драган а у контексту оног исказа који је дао сведок П1, ја бих предложио да се суоче сведок Сарап и сведок П1 а ово из разлога, чули смо данас да је сведоку Сарапу предочено име сведока П1 и да он каже да он нема појма о коме се ради. Док је П1 опет био децидиран у погледу имена, односно надимка лица које је оног старијег човека извео првог из дворишта. Ја морам да поменем, у чајциници о догађају који је причао Ђукић, нађена су два леша, Ђукић односно и други сведоци који су присуствовали томе су видели за убиство једног човека. Спорно је значи ко је онај други човек, а сведок П1 је индиректно указао да је овде данас сведок Сарап и извесни Милош да су извели друго лице на капију, на спорну капију. Због тога предлажем да се данас, а опет то све судија у контексту целокупног исказа који је дао сведок П1, како и у односу на ове овде окривљене, предлажем да се њих двојица суоче на ту околност, да ли је овај сведок изводио то лице или. И остајем и даље код оног предлога који сам дао на претклим претресима да се и Никица Ковачевић и сведок П1 суоче на околност ко је уводио цивиле у двориште оном критичном приликом кад су враћени у двориште и када је овај злочин извршен. Ето толико, и нормално код предлога да се Цвјетан и П1 суоче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и Цвјетан и П1.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не предлагете, предлагете вероватно као и колега Радовановић?

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Укидање притвора, ако суд сматра да је целисходно, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само питам када одлучујемо да не излазимо десет пута.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Ми судија на жалост од осталих мера обезбеђења можемо једино да понудимо то да ће се овде окривљени редовно јављати МУП-у, он нема никаквих извора прихода, нити његова шира породица може да скупи пристојну суму за неко јемство, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није њима само по јединици одређен притвор.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није њима само по јединици одређен притвор да би се понудило јемство, знате, тако да.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Знам судија, али кажем, једина мера коју ми можемо да предложимо је да се он редовно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петица је разлог за притвор. Добро.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Али ово је такво кривично дело, и ако суд сматра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Перковић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, ја ћу прво у погледу доказних предлога. Ја мислим да сам то и раније нешто рекао, нећу ја никакву завршну реч, међутим, ја морам да подсетим овај суд да је истрага покренута на основу исказа П1, који је био главни осумњичени, оптуживан да је починилац тог дела. То је једини што има, материјалних трагова, имате трагове од три врсте оружја, ја сада

морам, имате пресуђену ствар да је Цвјетан Саша осуђен да је пуцао, имате овога плавог за којег се не зна ко је и шта је, да је пуцао, то кажу и деца, и остаје један, да ли је он међу њима, да ли је овамо, или је тамо, ко је могао да пуца. Можда је могао и ПЈП, ко је пуцао, имамо квалификацију која евентуално би стајала ако је неко прилазио таоцима и тако даље, узимање талаца, нечовечно поступање и тако даље. Међутим не желим о томе да говорим, желим само да кажем и да предложим, ми морамо суочити Цвјетан Сашу и сведока П1, ми смо сада овде малтене, то нам је наметнуто да идемо кроз некакве персоналне доказе, суочавања, више ми ово сада личи на некакву истрагу или некакве друге истраге, него на утврђивање чињеница управо због овога што сам вам рекао. Дакле, ја то предлажем, предлажем да се саслуша као сведок и Слободан Медић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На околности?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: На околности тог догађаја шта је било, како су дошли у Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На околност доласка у Подујево или чега?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Доласка у Подујево и његова сазнања. Дакле, у таквој једној изложеној ситуацији ми сада идемо на некакве негативне конструкције, било који сведок да дође, оптужница или било који оптужени шта да каже, ако је негде нешто погрешно или не сећа га се, дакле руши га се то и каже све лажеш, ето то је то. Једна оптужница која по мени је под политичким притиском, овде једине озбиљне претње које су биле, то су биле које је сведок П1 а ви то прочитајте у оном делу транскрипта који није одштампан у спису, који је рекао да је њему прећено и тако даље, а то никад нисмо утврдили, дакле то је то. Ако је тај сведок П1 и на њему стоји та оптужница онда ја молим, Цвјетан Саша, Слободан Медић, а видећемо даље. С друге стране имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Цвјетан Саша, нисам разумела, на које околности да се суочи са П1?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па на све околности на којима се они разликују, а разликују се у свему битном. Овај каже да је имао шлем он, као прва ствар, овај каже да је овај био ту, па каже да није, значи у сто ствари, с друге стране Цвјетан Саша директно оптужује П1 да је он извршилац, да је он тај који је пуцао у то дете, што није ни мало председнице већа наивно, ми нисмо знали када је П1, ви се сећате у свом исказу када је он рекао јесте каже Цвјетан, па сад каже Цвјетан био то неки Муслиман, неки Босанац, не знам како је рекао Далибор, неки сарајлија тако неки низак мали и он се вратио са Цвјетаном, а Цвјетан каже не, нас двојица смо се вратили. Зашто би то П1 тај сегмент говорио, управо због тога да сви они који би стајали са стране и видели да је он био тај који је ушао назад са овим, а ту говоримо вежемо и Стопарића, да би он створио некакву забуну, био је то неки па Босанац, низак и тако даље, значи да би се та забуна могла да створи. Мислим да имамо све те околности а поготово што имамо материјалне трагове, какве такве али они су презентовани од државе и не можемо сад по силу нешто да утврђујемо ако имамо, упамтите у овом поступку имамо три врсте чаура, односно из три оружја пуцано. Ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. желите да допуните нешто?

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Да, свој доказни предлог. На претходном претресу рекли сте да предложени сведок Рајко Олујић треба да иде у Швајцарску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно он је у Швајцарској и не знамо када се враћа.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Ја бих молио ако му је позната адреса тамо да се преко нашег конзулата или амбасаде, замолним путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није позната, није му позната адреса тамо.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: А није му позната адреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знамо на који начин је он отишао.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: А преко полиције судија, према сведоку П1 то је да кажемо човек, односно сведок који би њему требао да да алиби, односно да потврди његову причу да је остао сам у оном дворишту. Рајко Олујић колико је мени познато, ја не знам, колеге нека ме исправе, он и у поступку код Саше Цвјетана није саслушан, јел тако, ја мислим да није, и мислим да с обзиром да је био један од командира водова, тај је тако представљен од стране П1, а био је у том дворишту, да би његово присуство односно његово сведочење у овом поступку било неопходно, ви одлучите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Поштовани суде, ја се придружујем колегама у вези саслушања, суочења П1са сведоцима, али мој брањеник је тражио и он да се са њим поново састане, да му постави пар питања и тако даље. И даље сматрам да би држање мога брањеника и даље у притвору заиста било сувишно, нема овде од њих за ово кривично дело за које су оптужени, нигде нико не може бежат, њима су сва врата затворена, ово кривично дело не застарева или кад ће застарети, никад, према томе, а толико је тешко оптужење и оно што им се ставља на терет и озбиљна ствар да нико нормалан не би покушао да бежи док год има икакве шансе да утврди се да он то није извршио. Према томе они не могу понудити никаква обезбеђења, мој брањеник посебно, немају они, они су избеглице мање више, немају нити средстава, нити кућа нити ништа. Према томе, једино.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то није једини разлога.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Једино обећање да ће се одазивати на позив суда, јер то је у првом реду у њиховом интересу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите, водите рачуна само о времену, значи о времену због терапије за, да имамо времена да одлучимо.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Тачно је да су окривљени у притвору из разлога који су наведени и у оним решењима, мало је овако, али ипак морамо да кажемо, већ су годину ипо дана у притвору, јесте тачно приближавамо се крају, али мисли да овде нико не би пуштен на слободу ометао ток поступка, сви сведоци су углавном саслушани, не видим како би ико могао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим ових који су предложени и суочења.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Па добро, али то су значи углавном П1 овде нико од окривљених, мој окривљени, односно мој брањеник се неће суочавати, суочио се са њим, мислим, нема потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Чекајте прво бранилац Перковић да заврши.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Наравно *beneficiom cohezioni* се овим предлозима за укидање притвора, подразумева поготово када имамо тачку пет као основ, која је генерална тачка. Међутим, ја морам да поменем да код мог брањеника постоји један посебан разлог, једна посебна околност која би оправдала меру укидања притвора и замену са неком другом, та мера би могла да буде евентуално јављање уредно или некакав смештај у болницу, ја више не знам шта, ево сада је он већ, што каже ближећи се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ближимо се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И не желим да одуговлачим то, али стварно је у једној лошој ситуацији, лошој здравственој, годину ипо дана је овде а не може ни суд, не може ни, затвор би можда могао, држава би можда и могла да организује, али суд није толико моћан да пружи некакву адекватну заштиту, мера притвора је само мера укидања, привременог укидања слободе, али не и нарушење здравља у том контексту може се сматрати и тортуром извесном, ако човек нема адекватно лечење. Ето толико, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Пуномоћник.

НАТАША КАНДИЋ: Ја предлажем да суд позове Бисерчић Србослава, он је био председник Кризног штаба у време догађаја и овде оштећени и они су нам помињали да су се обраћали њему и он је био и на позицији и у прилици да зна и да има сазнања о томе шта се догодило. Такође предлажем да позовемо Маљевић Небојшу он је био тада командир полицијске станице у Подујеву, неко ко значи по ономе што је он обављао зна за доласке САЈ-а, јединице «Шкорпиона», онда зна шта се тог дана у граду у коме је он командир полицијске станице, шта се догађало. Такође предлажем да позовемо припадника тадашњег ПЈП Тому Петровића, за кога неки сведоци кажу да су га видели тада на улицама, значи неко ко може онда да нам каже и разјасни многе ствари које се тичу тог догађаја 28.марта. Бисерчић Србослав данас је у Куршумлији у улици Вука Караџића 88, а Маљевић Небојша је данас помоћник командира ОУП-а Куршумлија, што се тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Тома?

НАТАША КАНДИЋ: Тома, па вероватно је припадник МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо податке где је, у ком граду?

НАТАША КАНДИЋ: Немамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немамо податке име његовог оца и то?

НАТАША КАНДИЋ: Али вероватно, па МУП сигурно да има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тужилац шта каже везано за ове предлоге и шта каже везано за предлоге за укидање притвора?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Укратко ћу, противим се свим предлозима за укидање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте има још нешто оптужени Ђукић да предложи, извините. Ви се противите предлозима за укидање притвора?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Притвора, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се тиче ових сведока?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па сагласан сам са предлозима госпође Наташе Кандић, сагласан сам са предлогом колеге Перковића за саслушање Слободана Медића,

остављам суду на оцену сва суочења, мислим да је сувишно суочење П1 и данас саслушаног сведока Сарапа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажу браниоци за ове предлоге Бисерчић, Тома Петровић и Маљевић Небојша.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, то су предлози које ја могу да схватим у контексту заступника оштећеног и у контексту установе, институције, организације кога представља. Међутим то би било интересантно да се чује, да се види и тако даље оштећени, међутим овде конкретно у овом случају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сматрате да немају сазнања.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мислим да ем ништа не би било интересантно, ем ништа нема везе директне са овде оптуженима и са оптужницом. У неком другом контексту да ли би кроз некакве истражне радње негде неко спроводио па саслушавао те људе на те околности боже мој, ту време што кажу тече, али овде конкретно би било одуговлачење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А остали браниоци претпостављам да мисле исто тако? Да, колеге климају главом. Оптужени Ђукићу имали сте неки предлог?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па ја, сад предлози за ове сведоке па не знам да ли би могли ми да користимо онај снимак који је Цвјетан спомињао овде да има, где сведок П1 говори да мене трпају за овај злочин, да ли то може да се искористи као доказ у овом поступку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који снимак?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Цвјетан Саша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је он снимао телефоном са.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Да, нешто, не знам шта он има, да ли то може да се користи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви предлагете да се то користи?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па то је за мене доказ, значи немаш шта с њиме, човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви морате да предложите а ми ћемо да донесемо одлуку.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па то сам управо и рекао, ако може да се користи као доказ. Онда ако сматрате, мислим ово су све лажи, ми сад губимо време без везе ту, да се позове и Кинез Милојевић Предраг, пошто каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На околности које?

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Да није био у Подујеву, да је дошао касније, пар дана у Пролом бању и, пошто је рекао, сведок П1 је рекао да га је видео тамо, сведок П1 тврди да га је видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само морате да водите рачуна о времену, значи морамо да.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: ... мене увек времена нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ћемо да направимо паузу, договорићете се са браниоцем, иначе Медић Драган мора да прими терапију.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ево ја ћу кратко још само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Можда не би било лоше да се пита тај Опарица и тај Кликовац који су саслушали тог сведока П1, он каже да је мене спомињао и тамо и нас све, ја не знам што је он спомињао, да се то види. Јер кажем он човек је све слагао и било би добро ако суд сматра, судско веће да се позове и Вуков Александар, зато што он један цео догађај описује да је шлем ставио на главу, панцир, тек после упозорења Вуков Александра, а тврдим вам овде да Вуков Александар није био уопште на том другом терену, човек је без ноге, сами знате и био је остао у команди у Косову Пољу, а ово је било негде, не знам ни ја колико километара ван Косова Поља, значи сто посто није био човек, тако да му није могао ни рећ да се пази, да му дао шлем у камиону и панцир. И предложио бих суду, судском већу да госпођу Наташу Кандић саслуша овде као сведока пошто госпођа Кандић је једина колико ја до сад знам, водила неку истрагу поводом овога догађаја у дворишту, или њена та организација којој је она председник, и чак је књигу о томе написала «Подујево ван сваке сумње» и шта ја знам, па да госпођа каже своја сазнања, каква има сазнања о томе свему, о мени да исприча сазнања, ко је шта причао о мени, то да могу да видим шта се ту дешава, пошто зна, водила је истрагу, једина која је водила истрагу поводом овога случаја. Мени још овде остаје да би доказао своју невиност и ако ови сви сведоци су рекли да немам везе с овим што је сто посто тачно, предлагао сам вама да ми узмете ДНК, да нађете, те чауре су нађене, да се узме, водите ме на детектор лажи, све шта требате ви, ја стојим вам на располагању да докажем своју невиност, јер сам стварно невин сто посто, и шта год сматрате. И молио бих судско веће да донесе одлуку о мом пуштању на слободу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту се придружујете речи свог браниоца?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Да, јер тужилац осим што се противи мом пуштању на слободу он ни један доказ није изнео против мене 18 месеци, осим тог сведока П1, ни један доказ, нити ће га икада изнети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Ето толико, и још само извињавам се, што смо овде расправљали на једном рочишту овде два сата у вези да ли ме је госпођа Наташа Кандић питала за реакцију оно у аутобусу, има тај записник постоји, што је тужилац рекао да то нема, а ви сте мислили да то није битно па није ушло, има, то вам је К, каталошки број вероватно, 792/02 и то из предмета Цвјетан Саше где госпођа мене пита за реакцију у аутобусу, ако се сећате, кад смо расправљали, па да одговори да не одговори, има тај, има писано. Значи ја сам питан како сам реаговао у аутобусу, да нисам био циничан и да се нисам подсмејавао, него да сам озбиљно реаговао, значи то имате, и имате ту исто, ако не можете доћи до Рајка Олујића, значи да би убрзали тај процес, имате његову изјаву исто у том предмету, ето исто ту у томе, па можете прочитати изјаву где и он говори да је П1 сведок тражио заштиту, да је бежао од свог командира вода да пређе код Рајка Олујића у његов вод јер се боји за своју сигурност, значи то исто доказује неке ствари. Е толико, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. Шта каже тужилац за ове предлоге, за притвор сте се изјаснили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Право да вам кажем нисам разумео, ем зато што нису могући, ем зато што су безпредметни за овај догађај, ето тако да противим се, а ви како мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изаћи ћемо неки минут само. Седите хвала, браниоци нису ту.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се о предлозима за извођење доказа којих има много, одлучи накнадно.

Због тога што то нису само ови предлози који су данас евидентирани, већ и предлози који су евидентирани током вођења овог поступка, који су сви евидентирани, не овако и образложени, него које смо ми извлачили читајући транскрипте, тако да сам ја мислила да онда о свему томе одлучујемо накнадно.

Иначе, суд је донео решење и одбио предлог да се укине притвор свим оптуженима, налазећи да и даље стоје разлози због којих је притвор потив њих одређен и продужаван.

Наредни претрес заказује се за:

-11. 12. 13. 14. мај 2009.године,
у истој овој судници у 14.30 часова.

11. и 12., је видео линк, Стопарић Горан.

Распоред ћете добити.

Довршено у 17.55.

Записничар

Председник већа-судија